

Mobilisér for LaRouches Fire Love

– Mobilisér for menneskehedens fremtid

Leder fra LaRouchePAC, 9. oktober, 2016 – Vi balancerer på spidsen af en dobbelt, dødbringende krise, der umiddelbart konfronterer menneskeheden. En total nedsmeltning af det derivatgennemblødte transatlantiske system kunne indtræffe på et hvilket som helst tidspunkt i løbet af oktober måned, i løbet af denne uge, eller endda så tidligt som førstkommande mandag, den 10. oktober. Der skal ikke meget til, før det, der svarer til en term nuklear kædereaktion inden for det finansielle område udløses. Så langt ude er systemet – som enhver informeret bankier ved, men som stort set ingen er rede til at indrømme højt.

Og så er der fremstødet for at lancere krig – atomkrig – imod Rusland, som promoveres af en overvundet og desperat Barack Obama på vegne af hans britiske *controllers*. Højplacerede amerikanske efterretningsfolk fordømmer åbenlyst dette som værende »ekstraordinært provokerende og farligt« og advarer om, at »der er nærmest et kollektivt vanvid, der har grebet mange amerikanere ... fra Barack Obama og nedefter.«

»Bliver det civilisationen, eller bliver det bankierernes kartel, der kommer ud af denne krise som sejrherre?«, spurgte Helga Zepp-LaRouche søndag under diskussionen med LaRouche-bevægelsens aktivister. »Vi må absolut sætte ind for Glass-Steagall, for, sammen med LaRouches Fire Love, er det den eneste kur imod faren for systemets nedsmeltning.«

Under samme diskussion understregede Lyndon LaRouche, at en sejr *kan* opnås. »Det nuværende system har nået sin udløbsdato.

Men pointen er, at der også vil være reserver, der kunne udvikles, dvs., gennem et aggressivt udviklingsprogram.« LaRouche understregede fremgangsmåden efter Hamiltons principper, som LaRouches Fire Love leverer, og som alene kan standse og vende den sammenbrudskrise omkring, som truer planeten. Han understregede, at det enorme nederlag, som det amerikanske folk gav Obama, med Kongressens underkendelse af hans JASTA-veto, viser, hvad man kan gøre.

Helga Zepp-LaRouche forklarede:

»Denne situation er alvorligere end JASTA-loven, fordi der står meget, meget mere på spil. Så mobiliser de netværk, der gennemførte JASTA-loven, og, som ét af 11/9-familiemedlemmerne sagde: Denne mobiliserings formål er ikke blot det, der skete i fortiden, men derimod, at juridisk retfærdighed også må gennemføres for de fremtidige generationer.«

»Vi må fremkalde den samme, ophøjede ånd, som koncerterne fremkaldte; **Mozarts Rekviem, de afroamerikanske spirituals** og den kraft, der formåede at bevæge folk under vores mobilisering. For, hvis USA går hen og implementerer Glass-Steagall og Lyndon LaRouches Fire Love, så kan verden reddes. Og vi må lægge os denne mission på sinde.«

Foto: Helga Zepp-LaRouche taler om nødvendigheden af at gøre en ende på geopolitik og vedtage projektet om Verdenslandbroen, på Schiller Instituttets 30-års jubilæumskonference i Tyskland, oktober, 2014.

Det

Russiske

Forsvarsministerium advarer mod »Dilletant-illusioner« med hensyn til Ruslands kapaciteter

7. oktober, 2016 – Talsmand for det Russiske Forsvarsministerium, general Igor Konashenkov, leverede i går en klar advarsel til dem i USA og andetsteds, der leger med ideen om at lancere direkte militære operationer imod de syriske væbnede styrker – og, gennem forlængelse, imod deres russiske allierede.

Som vi rapporterede i gårsdagens briefing, formandede Konashenkov, der mindede om det amerikanske luftangreb den 17. september imod syriske hærstillinger i nærheden af Deir ez-Zor, hvor 60 syriske soldater blev dræbt, om, at »vi har taget alle nødvendige forholdsregler for at forhindre [en gentagelse af] alle sådanne 'fejltagelser', mht. russisk mandskab og militærfaciliteter i Syrien«. Han forklarede, at de S-300 og S-400 luftforsvars-missilsystemer, der er deployeret til Syrien, ville være en »overraskelse« for alle, der opererer fly over landet. Han advarede specifikt om, at »enhver dilletant-illusion om 'stealth'-fly kunne kollidere med skuffende kendsgerninger.«

Den russiske udenrigsminister Sergej Lavrov talte ligeledes, i sine kommentarer til pressen efter mødet i Moskva med den franske udenrigsminister Jean-Marc Ayrault, om de luftforsvarssystemer, der for nylig er blevet deployeret til Syrien: »Lad mig gentage: både S-300 og S-500 er rene forsvarsvåben, der ikke truer nogen.«

Lavrov sagde også: »Vi får hele tiden rapporter om, at der er nogle i Washington, der er ivrige efter at anvende magt. Dette er en offentlig hemmelighed. Jeg håber imidlertid, at disse personer ikke får overtaget. Vi har hørt en temmelig afbalanceret kommentar fra Det Hvide Hus, som svar på en forespørgsel om en kommentar til disse rygter. Vi håber inderligt, at dette reflekterer den overordnede politik, som Barack Obama-administrationen fører.«

Lavrov tilføjede, at den russiske præsidents forestående besøg i Paris den 19. okt. vil blive »af enorm betydning«, og han bemærkede, at Frankrigs synspunkter »altid er interessante for os«. Lavrov sagde, at Rusland ville foreslå en tilføjelse til Frankrigs resolution i FN's Sikkerhedsråd (UNSC), som vil kræve en skelnen mellem den moderate opposition, og så al-Nusra-terrorister, og han mindede Frankrig om, at også de er i terroristernes søgelys: »For at forhindre en gentagelse af den tragedie, der fandt sted i andre lande, og i særdeleshed i Libyen, da terroristmitten spredtes i hele Afrika, inklusive Mali, Tchad og den Centralafrikanske Republik, hvor franske soldater også måtte bekæmpe den.«

Foto:Russiske S-300 og S-400, der er deployeret til Syrien.

Rusland udsteder advarsel til USA mod involvering i risikable foretagender i Syrien, der

kan få uheldige konsekvenser

6. oktober 2016 – Med en streng advarsel til Obamaadministrationen pga. dennes voksende, anti-russiske krigeriskhed, der åbenlyst udstilles i Syrien, sagde talsmand for det Russiske Forsvarsministerium, Igor Konashenkov, i en briefing i dag, at »ethvert missil- eller luftangreb på det territorium, der er under den syriske regerings kontrol, vil udgøre en indlysende trussel mod russisk militær«, rapporterer TASS. »De fleste officerer fra det Russiske Center for Forsoning mellem de Krigsførende Parter arbejder i øjeblikket på jorden, hvor de leverer humanitær hjælp og fører forhandlinger med chefer for etablerede besættelser og bevåbnede grupper i de fleste syriske provinser. Det er grunden til, at ethvert missil- eller luftangreb mod territorierne, der er under den syriske regerings kontrol, vil skabe en indlysende trussel mod russisk militær. Og sluttelig gør jeg overivrige brushoveder opmærksom på, at, efter et angreb mod syriske tropper i Deir ez-Zor med koalitionen fly den 17. september, har vi taget alle forholdsregler for at udelukke alle sådanne fejltagelser imod russisk militær og militærfaciliteter i Syrien«, sagde Konashenkov, bemærker TASS.

Endnu en nyhedshistorie fra Reuters, der citerer en erklæring fra det Russiske Forsvarsministerium, formidlede det samme budskab til Washington. Den sagde, »USA bør omhyggeligt overveje konsekvenserne af angreb mod syriske hærstillinger, fordi sådanne angreb selvfølgelig ville true russisk militærmandskab.«

»Med en kommentar om Ruslands S-300 luftforsvarskomplekser, der for nylig er deployeret til Syrien, sagde Ministeriet i en erklæring, at deres mandskab næppe ville få tid til at detektere missilernes nøjagtige flyveruter, eller fra hvilken retning, de blev affyret«, skrev Reuters, der citerede det Russiske Forsvarsministerium.

Sergej Lavrov: USA's politik truer strategisk stabilitet

4. okt., 2016 – I en skarpt formuleret erklæring, der blev udsendt i går, gjorde den russiske udenrigsminister Sergej Lavrov det klart, at USA's utilfredsstillende præstation mht. implementering af aftalen om plutonium ikke var den eneste grund til, at præsident Putin besluttede at suspendere den russiske deltagelse i aftalen (USA opfyldte ikke aftalen om at genbehandle brugt plutonium til en tilstand, hvor det ikke kan bruges i atomvåben, som Rusland har gjort).

»Jeg vil gerne understrege, at dette er den sidste løsning, man griber til. Vi betragtede aftalen som et vigtigt skridt hen imod atomnedrustning«,

sagde Lavrov.

»Washington indførte imidlertid storstilede økonomiske og andre sanktioner mod Rusland på baggrund af påstande, der ikke var hold i. NATO's militærstruktur udvides med et stigende antal amerikanske tropper tæt ved den russiske grænse. USA og dets allierede diskuterer åbent og ubekymret en overgang til en politik for at begrænse deres relationer med Rusland. De truer endda med, at terrorister kunne angribe russiske byer.«

Så Putins beslutning om at suspendere plutonium-aftalen er en virkning af det gennerele sammenbrud af de amerikansk-russiske relationer, som er et resultat af præsident Obamas politik med geopolitisk konfrontation.

»Alle disse handlinger, som Washington har gennemført, er i færd med at føre til et betydeligt skifte i den strategiske stabilitet og begrænser i stigende grad mulighederne for russisk-amerikansk samarbejde om reduktion af atomvåbenarsenalerne«,

fortsatte Lavrov.

»Vores beslutning er et signal til Washington om, at det ikke kan anvende et magt-, sanktions- og ultimatumsprog over for Rusland, alt imens det udelukkende fortsætter med et selektivt samarbejde med vores land, når det er en fordel for USA.«

I USA's Udenrigsministerium var responsen i går til Putins beslutning den sædvanlige kombination af løgne og arrogance:

»Jeg ville bemærke, at dette er det seneste i en række skridt fra Ruslands side for at afslutte et mangeårigt samarbejde om atomvåbensikkerhed og nedrustning, inklusive Ruslands beslutning om ikke at deltage i Atomsikkerhedstopmødet 2016, samt Ruslands uvillighed til at fortsætte strategisk våbenkontrolreduktion«,

sagde talsmand for Udenrigsministeriet Elizabeth Trudeau under gårsdagens briefing.

»Jeg ville også bemærke, at det er uærligt af Rusland at nævne USA som en trussel mod den strategiske stabilitet som årsag for dets beslutning. USA søger en konstruktiv dialog med Rusland om strategiske spørgsmål, men det er i stedet Rusland, der fortsætter med at engagere sig i destabiliserende aktiviteter, og med at suspendere samarbejde under eksisterende aftaler som denne, der er til gavn for international sikkerhed.«

Vesten kan ikke længere skjule det transatlantiske finanssystems sammenbrud

Leder fra LaRouchePAC, 4. oktober, 2016 – Overskrifter i den førende presse i Europa og USA gør det meget klart, at Finansherrerne over Wall Street og City of London ikke længere kan skjule det umiddelbart forestående og uundgåelige kollaps af deres finansielle system. Tag dagens *Die Welt*: »Deutsche Bank truer den amerikanske regering med systemisk kollaps.« Eller *Bloomberg*: »Eksistentiel trussel imod den økonomiske verdenorden overskygger IMF-diskussioner.« Artiklen i *Bloomberg* omhandler IMF's *World Economic Outlook*, den årlige gennemgang af verdensøkonomien, og som blev offentliggjort i dag forud for det årlige IMF-møde, der finder sted i denne weekend i Washington, D.C.

Det bedste ville være at henvise til den aktuelle krise som »Ét minut over Midnat«, snarere end ét minut før. »De kan ikke skjule det«, sagde Lyndon LaRouche i dag. »De er håbløst bankerot.«

Problemet med udtalelserne fra IMF om krisen er imidlertid, at deres forslag til, hvad man skal gøre ved det, simpelthen er mere af de samme politikker, som forårsagede sammenbruddet i første omgang. For at retfærdiggøre dette, er de nødt til at lyve om årsagen. Transformationen af vestlige storbanker til uregulerede spillekasinoer gennem at ophæve Glass-Steagall i 1990'erne nævnes aldrig, alt imens den paniske gennemførelse af massiv pengetrykning og negative renter til at holde sammen på for-store-til-at-lade-gå-ned-bankerne i de seneste år, på bekostning af den virkelige økonomi, bliver ordineret som løsningen snarere end årsagen.

Ironisk nok bliver fremkomsten af populisme i hele Europa og

USA beskrevet som krisens årsag, snarere end dens resultat. "Næret af stagnerende lønninger og aftagende jobsikkerhed, truer det populistiske oprør med at svække en verdensøkonomi, som, iflg. IMF's administrerende direktør Christine Lagarde, allerede er 'svag og skrøbelig'«, skriver *Bloomberg*.

IMF kræver løsninger i form af tre punkter: flere frigjorte penge (negative renter), flere offentlige udgifter (kvantitative lempelser), samt strukturreformer (en eufemisme for anti-arbejdsmarkedspolitik). Det er faktisk, hvad der allerede finder sted i det transatlantiske område. *Financial Times* erkendte tirsdag, at »I årets sidste tre måneder forventes Storbritannien, Japan og Europa sammenlagt at slå mønt (trykke penge) for \$506 milliarder til opkøb af værdipapirer – det største kvartalsvise beløb, der er trykt siden starten af den amerikanske Centralbanks, Federal Reserves, program for kvantitativ lempelse i 2009.«

Lige så vel som, at kendsgerningen om sammenbruddet ikke kan skjules for offentligheden, således kan og må den eneste mulige løsning fremlægges for befolkningen og den lovgivende magt (parlamenterne) i hele USA og Europa – nemlig den, at gøre en ende på det nuværende, bankerotte system ved hjælp af den selv samme metode, som Franklin Roosevelt gennemførte, da han i 1933 tiltrådte sit embede som præsident. Den omgående genindførelse af Glass-Steagall er den eneste metode til at redde de vestlige nationers kommercielle banksystem. Det vil betyde afslutningen af de fleste af Wall Streets og Londons TBTF-bankers eksistens – men den eneste måde, hvorpå de virkelige mennesker, der er indfanget i den massive boble, kan redde livet, er at sørge for, at boblens kollaps sker på en lovmæssig måde, der gør det muligt for banktilsynsmyndigheder at skelne mellem hasardspillerne og så dem, der blev narret til at betro deres opsparing og pensioner til de kriminelle institutioner.

Så begynder det virkelige arbejde – det glædelige arbejde med at opbygge en nation. Gennem en genoprettelse af »det

Amerikanske System« for statslig bankpraksis, som det blev udviklet af Alexander Hamilton, og udstedelse af kreditter gennem dette system til at skabe produktiv beskæftigelse og en forøgelse af reel produktivitet gennem øget energigennemstrømning (i produktionsprocesserne, -red.), kan nationen genrejses økonomisk. At genoprette Amerikas tabte engagement mht. videnskabens fremskudte grænser, gennem udvikling af fusionskraft og en genoplivning af vores rumprogram, vil give vore børn den nødvendige fremtid, befriet fra Obamas narkotika-befængte modkultur, og genintroduceret til klassisk musik og klassisk kultur, både vores egen kultur og kulturen hos vore naturlige allierede i Kina, Rusland, Indien og Mellemøsten, så vel som også de nyligt fremgangsrige nationer i Afrika og Latinamerika.

Det faktum, at, hvis man ikke opnår disse udviklinger nu, før den vanvittige valgproces er afsluttet i USA, så vil det snart føre os til en global krig, må adresseres. Aldrig har verden været tættere på atomkrig i takt med, at Obama og hans forsvarsminister »Atom-Ash« Carter deployerer verdens mest avancerede militære våben helt frem til de russiske og kinesiske grænser, samtidig med, at de lancerer et program formedelst \$1 billion til at genopbygge hele USA's atomvåbenarsenal. Carter insisterer på, at USA må opretholde en atomar »førsteangrebs«-kapacitet til at imødegå truslen fra russisk side om en imaginær, konventionel invasion af NATO. Faktisk træffer Obama og hans krigsparti nu forberedelser til krig mod russiske og syriske styrker i Syrien; en krig, som omgående kunne fremprovokere en verdenskrig.

Denne galskab har intet med den ikkeeksisterende trussel om militær aggression fra Ruslands eller Kinas side at gøre, men derimod med den meget reelle »trussel« imod det anglo-amerikanske, finansielle imperium, som Rusland, Kina, Indien og deres BRIKS-partnere har skabt. Med støtte fra næsten alle udviklingslande på Jorden, er disse nationer ved at skabe et nyt paradigme for verden, centreret omkring Kinas udviklingspolitik med Den Nye Silkevej og samarbejde om at

komme narkotika og terrorisme i hele verden til livs. Afsløringen af □□Obamas åbenlyse støtte til terrorister og deres sponsorer, med hans (underkendte) veto af JASTA-loven, åbner vejen for, at han kan fjernes fra embedet for «høje forbrydelser og forseelser» («high crimes and misdemeanors», *–red.*).

USA og Europa kan og må slutte vanviddet og tilslutte sig det nye paradigme.

Forpas ikke dette øjeblik store chance – underkend Obamas JASTA-veto

Leder fra LaRouchePAC, 26. sept. 2016 – Vi er midt i en kamp for den afgørende JASTA-lov, mellem præsident Obama og de overlevende, familierne til ofrene og det første redningsmandskab, der trådte til efter angrebet 11. september. Kampen vil, med det amerikanske folks *massive* involvering, blive afgjort tirsdag og onsdag, før Senatets debat og afstemning om at underkende Obamas veto af JASTA-loven finder sted.

Disse overlevende og familier har aldrig fået retfærdighed, hverken for domstolene eller på anden vis, mod dem, der var de faktiske sponsorer af 11/9-angrebene, som nu beviseligt inkluderer Saudi-Arabien i særdeleshed. I 15 år har de nu set, hvordan Bush og Obama har forfulgt krige i lande uden nogen tilknytning til 11. september-begivenheden, og har spredt terrorisme i hele Mellemøsten, Nordafrika og Sydasiens. Storbritannien og Saudi-Arabien har været partnere til Bush og Obama i disse krige, alt imens rekruttering af terrorister i

London fortsatte uden for enhver kontrol og på globalt plan finansieredes af saudierne. Juridisk retfærdighed kræver, at 11. september-familierne og det første redningsmandskab har mulighed for at sagsøge disse sponsorer. Så denne kamp er om Loven om Retsforfølgelse af Sponsorer af Terrorisme – JASTA. Kongressen vedtog den med et overvældende flertal, og Obama nedlagde veto imod den for, sagde han, at beskytte Saudi-Arabiens »suveræne immunitet«.

I dag tilføjede London *Telegraph* sin lederartikel. »Barack Obama gjorde ret i at nedlægge veto mod 11/9-loven og beskytte USA's allierede, som Storbritannien«!

Ethvert medlem af Kongressen skal føle amerikanernes pres for at underkende dette veto, i dag og i morgen, hvor de begynder afstemningen for at underkende det. Dette er en enestående chance for at slå Obama og erklære hans krigspolitik skakmat, for fremtiden.

Men, hvis denne politik ikke overvindes – hvis det lykkes Obama at beskytte sine fæller i krig og i stedet vinde over Kongressens vedtagelse af loven for juridisk retfærdighed over dem – ja, så ligger vejen åben for, at han og Hillary Clinton kan fremprovokere en krigskonfrontation mod Rusland – **en atomkrig, vi ikke overlever.**

Obama viste ingen hensyn til »suveræn immunitet«, da denne blev frataget Argentina ved de amerikanske domstole således, at gribbefonde kunne udplyndre landet for milliarder. Der kom ingen støtte fra Obama til lovgivning, der havde til formål at beskytte afrikanske skyldnerlandes suveræne immunitet imod gribbefonde, der opkøbte disse landes statsgæld, og dernæst omgående forlangte hele gældsbeløbet indfriet.

Obama ønsker kun suveræn immunitet for Saudi-Arabien, når det forfølger en invasion, krigsforbrydelser og nær-folkemord i Yemen, støttet af Obamas våbensalg, og når det klart er blevet påvist, at Saudi-Arabien på højt niveau var involveret i

angrebene 11. september.

Dette veto var forræderi. Hvis det står ved magt, og han beskytter sine krigsfæller mod Kongressen og det amerikanske folk, har Obama fripas til en optrapning frem til den totale konfrontation med Rusland.

Se blot på CBS-TV's »60 Minutes«, der valgte søndag aften til at sende et **indslag, der hævder, at atomkrig er »nærmere end du tror«, og at det er Ruslands politik!**

Se blot på det interview, som det tyske magasin *Focus* lavede med en højtplaceret person i al-Nusra (al-Qaeda) i Syrien, hvor han dristigt erklærer, »Amerika står på vores side«.

Men kampen for at underkende vetoet af JASTA-loven udgør et øjeblik, hvor vi har en enorm chance for at gøre en ende på denne evindelige krig og terrorisme. Ingen amerikaner, der har mulighed for at komme igennem til sin repræsentant i Kongressen, bør forpasse denne chance – og den retfærdighed – som dette øjeblik byder.

Ring omgående til dit kongresmedlem! Kræv en underkendelse af Obamas veto: 202-224-3121.

Spørgsmål? Kontakt os venligst! (USA: 800-929-7566)

Foto: Borgere og medlemmer af akutberedskabet kommer sammen til støtte for 'tunnelen til tårnet 5 km-løbet', til ære for Stephen Siller, en New York-brandmand, der løb fra Brooklyn til WTC-tårnene den 11. september for at slutte sig til sine kolleger i brandkorpset. Han omkom under redningsarbejdet. [flickr/ncngpao – September 14, 2013]□

‘Ingen overlevende’ Video fra LaRouchePAC Danske undertekster

En mørk, grusom, men helt igennem sandfærdig afbildning af truslen om en termonuklear krig og konsekvenserne, og Obamas deployering af hovedparten af USA's termonukleare kapacitet i flere områder, som truer både Rusland og Kina.

48 timer til at forme verdens fremtid

Leder fra LaRouchePAC, 25. sept. 2016 – Søndag var Lyndon LaRouche meget ligefrem over for kolleger under en diskussion om præsident Obamas forræderiske veto imod JASTA (Loven om Retsforfølgelse af Sponsorer af Terrorisme) sidste fredag, og om udsigterne til, at Senatet og Repræsentanternes Hus i begyndelsen af denne uge vil vedtage at tilsidesætte – dvs. ugyldiggøre – dette veto: »Vi vandt, og nu må vi sørge for, at det gennemføres.«

Præsident Obamas JASTA-veto var en forræderisk handling imod USA, og især imod dem, der mistede livet, mistede deres kære og deres helbred i begivenhederne den 11. sept., 2001. Med denne ene handling erklærede præsident Obama sin loyalitet over for de anglo-saudiske kræfter bag angrebene 11. september, og erklærede sig selv for en fjende af USA. Den forestående afstemning i Senatet, og dernæst i Huset, er derfor en prøve for andet og mere end blot en vital

lovgivning, der ville gøre det muligt for ofrene for 11/9-angrebene at fremstille deres sag i retten imod det saudiske monarki, vigtigt, som dette i sig selv er. Det er også en prøve for, hvorvidt USA som nation er rede til at rejse sig imod imperiekræfterne og de kræfter, der er for krig, på et tidspunkt, hvor selve menneskehedens overlevelse står på spil.

Hvis det skulle lykkes præsident Obama og hans ejere i London og Riyadh at slippe godt fra at knuse JASTA, efter at begge Kongressens huse, gennem enstemmig konsensus, vedtog at sætte loven i kraft, hvad skulle så stå i vejen for, at han lancerer en krigsprovokation imod Rusland, der kunne føre til menneskelig ødelæggelse i et termonukleart holocaust? Dette er i realiteten, hvad der står på spil i de aktuelle opgør i Syrien og Ukraine.

På lignende måde truer Obama med at optrappe konflikten i det asiatiske Stillehavsområde, imod Nordkorea og Kina, hvor en lignende krigsfare allerede volder dette områdes ledere store bekymringer.

I løbet af weekenden opfordrede LaRouche til en total mobilisering af patriotiske kræfter, med henblik på at oversvømme Kongressen med telefonopringninger, e-mails og andre kommunikationer, med krav om, at JASTA skal træde i kraft gennem en overvældende flertalsafstemning for at tilsidesætte vetoet. JASTA er vejen til langt om længe at komme frem til sandheden om den saudiske og britiske hånd bag 11. september. Det ville genindsætte det saudiske monarki som anklagede i en amerikansk statslig domstol i New Yorks Sydlige Distrikt, og underkaste dem undersøgelse og retssag.

Vedtagelsen af at tilsidesætte Obamas veto af JASTA kan finde sted, hvornår det skal være, når Senatet igen træder sammen mandag. Ethvert individ og enhver institution, der værdsætter dem, der mistede livet i 11. september-angrebene og under den efterfølgende redningsaktion på Ground Zero, må sørge for, at Senatet, og dernæst Huset, leverer et overvældende nederlag

til Obama, og til de saudiske og britiske monarkier.

Ifølge de seneste nyhedshistorier i *The Hill* og i andre medier, har det saudiske monarki hældt \$9,4 mio. ind i lobbykampagnen for at bekæmpe JASTA – og samtidig lyver de og hævder, at de intet havde med 11/9 at gøre. Tidligere valgte repræsentanter, inklusive Trent Lott og John Breaux, er kommet med på det saudiske monarkis lønningsliste gennem K Street lobbyfirmaer, og således defineret sig selv som »fremmede agenter«, der arbejder for en fjendtlig magt. Under Anden Verdenskrig blev Prescott Bush, fader til George H.W. Bush og farfar til George W. Bush, retsforfulgt under Loven om at Handle med Fjenden, pga. af sit forretningssamarbejde med Hitlers Tyskland. Vil nutidens forrædere få lov til at slippe godt fra den samme forbrydelse med samarbejde med fjenden?

Nedlæggelsen af veto mod JASTA udgjorde en »stor forbrydelse og misgerning«, som påbyder en omgående rigsretssag imod præsident Obama. Man kan ikke forsøge at mørklægge den værste terrorgrusomhed, der nogen sinde har fundet sted på amerikansk jord, og slippe godt fra det, især ikke, når man er USA's præsident og har aflagt ed på at overholde Forfatningen. I betragtning af præsident Obamas historie med massedrab, kan ingen sove roligt, før JASTA er blevet sat i kraft gennem et overvældende flertal i begge Huse. De næste 48 timer kunne meget vel afgøre USA's og menneskehedens skæbne. Tiden er ikke til at undfly sit ansvar.

Ring til dit kongresmedlem i dag! Kræv, at Obamas veto underkendes: 202-224-3121

Nogen spørgsmål? Kontakt os (USA: 800-929-7566).

Foto: Obama fingerer sympati for de myrdede under 11. september, alt imens han frem til i dag beskytter saudierne. (flickr/whitehouse: Photo by Pete Souza, May 14, 2014)

Obama er en britisk agent, og han vil handle i overensstemmelse hermed, indtil han sparkes ud af embedet

Leder fra LaRouchePAC, 15. sept. 2016 – Præsident Barack Obamas fortsatte trussel om at nedlægge veto mod JASTA-lovforslaget er en klar påmindelse om, at USA's præsident i realiteten er en agent for det britiske system, og han vil gøre præcis, hvad den britiske krone giver ham besked på – og give pokker i det amerikanske folk. Lyndon LaRouche advarede i dag om, at ingen bør forvente, at Obama vil gøre det rigtige ved at underskrive JASTA-lovforslaget og dermed gøre det til lov og lade retsvæsenet tage sig af det saudiske monarki, der muliggjorde angrebene den 11. sept., 2001.

»Obama vil vride sig og lave undvigemanøvrer om spørgsmålet, lige til det sidste – og så vil han nedlægge veto mod JASTA – med mindre der kommer en sådan udladning af pres fra det amerikanske folk, at han ikke har andet valg«, erklærede LaRouche. »Til syvende og sidste er Obama en britisk agent, og han vil handle i overensstemmelse hermed.«

LaRouche tilføjede, »Obama er et falsum og skal ryges ud«. Obama holdes kunstigt oppe ved hjælp af en række Store Løgne, der faldbydes af de amerikanske mainstreammedier, der gentager regeringens løgne, inklusive den sindssyge påstand om, at den

amerikanske økonomi er forbedret, lønningerne på vej op, arbejdsløsheden på et lavpunkt, osv. Dette er løgn alt sammen, som enhver ærlig amerikaner, der kommer fra den 90 % store, laveste indkomstgruppe, ved. Henvend 93,5 mio. amerikanere i den arbejdsføre alder er ikke engang medregnet i arbejdsstyrken. Den Store Løgne-kampagne, der holder Obama kunstigt oppe, kan smadres. USA er blevet et land med ubegrænset statistisk forfalskning.

Lige så vel som, at JASTA-lovforslaget må vedtages nu, hvad enten det sker ved at tvinge Obamas hånd, eller det sker gennem en overvældende vedtagelse i Senatet og Repræsentanternes Hus, der gør et veto fra Obama ugyldigt, således må også Glass-Steagall omgående vedtages som lov – inden den totale disintegration af det transatlantiske finanssystem finder sted, hvilket kan ske når som helst. Forlad jer ikke på Elizabeth Warren (demokratisk senator) til at føre an i denne kamp – hun er for kompromitteret af sine partiske ønsker om at forsvare Obama og Hillary Clinton. »Få det bare igennem!«, sagde LaRouche igen i dag.

De handlinger, som det britiske Underhus (House of Commons) traf beslutning om i denne uge, hvor de smed David Cameron ud af dennes plads i parlamentet pga. hans rolle i krigen i Libyen, baseret på løgne, er et signal om at vågne op og foretage en lignende handling, som den amerikanske Kongres skal gennemføre over for Barack Obama. Han skal sparkes ud af embedet nu.

Blandt Obamas mange forbrydelser er den brutale måde, hvorpå han terroriserede og dernæst brugte Hillary Clinton, især omkring invasionen i Libyen og mordet på Gaddafi. Denne handling, hvor Hillary Clinton fuldstændigt gav efter for Obama og herefter ikke mere blev den samme, var begyndelsen til Obamas krigsfremstød mod Rusland og Kina. LaRouche forudsagde dette, dengang Gaddafi blev myrdet, og alt, hvad der siden er sket efter disse begivenheder i 2011, har bevist, at han havde ret. Faren for en krig med Rusland og Kina har nu

nået et punkt, hvor hele menneskeheden er i fare, hver eneste dag, hvor Obama fortsat sidder ved magten og kan starte en atomar verdenskrig. Og som begivenhederne i den seneste uge klart har demonstreret for offentligheden, så er Hillary Clinton nedbrudt, og hun må trække sig.

Det amerikanske folk har desperat brug for hjælp og for, at man tager i betragtning, hvilken dårlig forfatning, det befinder sig i. I stedet er Romklubben atter dukket frem med krav om et globalt folkemord, tilsløret af dens påstand om, at »en procents vækst« er alt, hvad verden behøver, og at det Ny Silkevejsprogram bør skrottes. Romklubben er stadig det samme redskab for folkemord, der lancerede den oprindelige Malthus-kampagne med Grænser for Vækst tilbage i 1972. Dengang førte Lyndon LaRouche og LaRouche-bevægelsen an i afsløringen af Romklubben som en bande morderiske løgnere, hvis sande dagsorden var at slå milliarder af mennesker ihjel – den præcis samme dagsorden som det britiske monarkis, og som klarest er blevet udtrykt af den royale gemal, Prins Philip.

Denne politik må nu endelig lægges i graven.

Foto: Kong Salman af Saudi-Arabien byder præsident Barack Obama farvel, Saudi-Arabien, den 27. januar, 2015. (Foto: Det Hvide Hus)

Anbefalet læsning (dansk):

»Skræmmekampagne om global opvarmning er befolkningsreduktion – ikke videnskab!« (EIR-rapport i forbindelse med COP 2015, Paris)

»Det britiske Imperiums politik, der drejer sig om befolkningsreduktion ... for at reducere verdens befolkning med milliarder af mennesker«, EIR-hovedartikel.

Med nedsmeltningen af derivater under anmarch, må Vesten slutte sig til Putins verden

16. august 2016 (Leder) – Den Internationale Betalingsbank (BIS) har forberedt et dokument til det forestående G20-topmøde for statsoverhoveder i Kina, med en advarsel om, at en nedsmeltning af derivatmarkedet kunne ske når som helst, og at clearinghouse-systemet (CHIPS) er totalt uforberedt til at håndtere et sådant chok. Husk på, at Deutsche Bank har den største eksponering til derivater af alle banker i verden, og den har modparts-kontrakter med næsten alle TBTF-banker i USA, Europa og Japan – og Deutsche bank er korrekt blevet beskrevet som en »dead bank walking« (en 'bank på dødsgangen'). De bedste estimater lyder, at den globale derivathandel stadig ligger på et godt stykke over en billion dollar, selv efter tab i år, der allerede har hobet sig op.

På dette sene tidspunkt er der kun én mulighed tilbage for det gennemført bankerotte transatlantiske system: Genindfør Glass-Steagall, afskriv alle derivatkontrakterne, gå tilbage til et fastkurssystem à la Bretton Woods, og lancer en massiv anlægsinvestering i projekter, der understøtter reel produktivitet gennem statslige bankmetoder i traditionen efter Hamilton, inklusive en forceret indsats for at opnå fusionskraft. Dette er hjertet i Lyndon LaRouches Fire Kardinallove.

Det betyder, med hensyn til den virkelige verden, at Vesten må opgive det afdøde, britiske system og endelig tilslutte sig det nye, eurasisk-centrerede system, der hastigt er ved at manifestere sig, under Ruslands præsident Vladimir Putins overordnede lederskab og gennem virkeliggørelsen af Kinas program for 'Ét bælte, én vej' (OBOR). I mandags startede det første kølegodstog ud fra den kinesiske havn Dailan, med destination Moskva, en rejse på 8.600 kilometer, som vil blive klaret på henved ti dage. Dette er den seneste gren af OBOR og sætter fokus på samarbejdet mellem Rusland og Kina.

Under diskussioner med europæiske kolleger den 15. august erklærede Lyndon LaRouche, at vi befinder os på randen af en stor sejr for menneskeheden. De eurasiske nationer, forklarede han, er i færd med at etablere en gruppering, centreret omkring ledende nationer i det asiatiske Stillehavsområde, nationer, som er i voldsom vækst, i skarp kontrast til andre områder af verden, der er syge og døende rent økonomisk. Sydamerika er blevet overtaget af voldtægtsforbrydere, Frankrig er en fiasko, Spanien er en katastrofe. Fokus må være på de ledende nationer, som har taget initiativet i denne udviklingsproces. Putin, fortsatte LaRouche, er trådt frem som en drivkraft i denne eurasiske alliance. Der er kræfter, der er i bevægelse internt i USA, især i Manhattan, og som kan tilslutte sig indsatsen under anførsel af Eurasien for at knuse det britiske system, der har været menneskehedens fjende i de forgangne århundreder. Tyskland må, hvis det ønsker at overleve, tilslutte sig denne eurasiske udvikling, hvilket betyder at dumpe enhver politik associeret med Merkel og Schäuble.

Den russiske præsident Putin har, i løbet af de seneste år, spillet en afgørende rolle i organiseringen af en magt, hovedsageligt bestående af nationer centreret i Eurasien, og som er i færd med at få karakter af en militærmagt, der kan ændre alt og kan vinde krigen for fred.

I de kommende uger vil denne fremvoksende alliance være i

centrum for en række historiske møder: Det Østlige Økonomiske Forum i Vladivostok, Rusland; G20-mødet for statsoverhoveder i Kina; Kina-ASEAN-mødet for statsoverhoveder i Laos; FN's Generalforsamling i New York City; og BRIKS-mødet for statsoverhoveder i Indien. Denne aktivitetstæthed fra nu og frem til midten af oktober byder på en enestående mulighed for, at dette nye, fremvoksende, globale lederskab kan fastlægge historiens kurs og gøre en ende på det bankerotte, britiske system.

Putin og Kina sætter den nye dagsorden

10. august, 2016 (Leder) – I forlængelse af mødet i Sankt Petersborg den 9. august mellem den russiske præsident Vladimir Putin og den tyrkiske præsident Recep Erdogan, vil delegationer af højtplacerede regeringsfolk fra begge lande den 11. august mødes til et trilateralt (dvs. med udenrigs-, forsvars- og sikkerhedsministre) arbejds møde, for at udarbejde en samarbejds kurs for en afslutning af krigen i Syrien. Rusland og Tyrkiet planlægger at udvide den bilaterale samhandel til \$100 milliarder om året, en trefoldig forøgelse over tidligere topniveauer. Nord-Syd-korridoren vil nu indbefatte Rusland, Aserbajdsjan, Tyrkiet og Iran, og vil indlejre sig i Kinas projekt for 'Ét Bælte, Én vej' (OBOR). Det russisk-tyrkiske partnerskab vil bringe større stabilitet til hele området, omfattende det Kaspiske Hav, Balkan og Kaukasus, med en udvidelse mod vest af zonen for eurasisk

sikkerhed og velstand.

Lyndon LaRouche understregede onsdag, at disse udviklinger ikke skal ses som enkeltstående handlinger. De er del af en ny, global dynamik, der ledes af Ruslands Putin og kineserne. I de kommende uger vil Putin lægge værtsskab til Vladivostok Østlige Økonomiske Forum, som nu vil have deltagelse af både den japanske premierminister Abe og den sydkoreanske præsident Park. I forlængelse af G20-topmødet i Kina, vil Kina være vært for det årlige BRIKS-ledertopmøde, som finder sted i begyndelsen af oktober. Kinas udenrigsminister Wang Yi er i Indien i denne uge for yderligere at fremme disse afgørende, bilaterale relationer, og den indiske premierminister Modi talte onsdag ved en videokonference med den russiske præsident Putin, ved en højtidelighed i anledning af åbningen af den første af 5 russisk-byggede kernekraftværker under konstruktion i Indien, og et bilateralt møde på sidelinjen af G20 blev arrangeret.

LaRouche sagde, at Putins lederskab definerer en ny retning for globalt fremskridt. »Dette er en global proces, der styres af Putin og Kina. De har *de facto* taget ansvaret for en ny retning inden for politik og erstattet rivalisering med samarbejde.« LaRouche anførte, at denne proces allerede i midten af 2015 var i fuld gang, da Putin overværede de kinesiske festligheder i anledning af 70-års jubilæet for afslutningen af Anden Verdenskrig i Asien. Det er nu i færd med at blomstre og lægge Barack Obamas, briternes og NATO's ynkelige, gamle geopolitiske spil bag sig.

Udviklingen i Sankt Petersborg i denne uge vil få stærk indvirkning i Tyskland, som står over for økonomisk undergang, med mindre Merkels og Schäubles politik omgående opgives. Hold øje med dramatiske forandringer i Tyskland, som det nu haster med. Flere nylige undersøgelser, som er udgivet efter de svindelagtige, såkaldte »stresstests« af ECB/EU-bankerne, konkluderede, at Deutsche Bank er dømt ude, allerede er en »dead bank walking,« – en bank 'på dødsgangen' – og at alene

den form for reorganisering, som Lyndon og Helga LaRouche igennem flere uger har promoveret, nu kan redde den tyske økonomi fra ruin. LaRouche har gentagne gange advaret om, at et kollaps af Deutsche Bank og destruktionsen af den tyske økonomi for enhver pris må undgås, fordi et sådant kollaps i enorm grad vil forøge faren for verdenskrig.

Udviklingerne initieret af Putin/Erdogan, inklusive udvidelsen af Kinas OBOR-program ind i Nord-Syd-korridoren, der løber fra den Persiske Golf og opad, ind i Europa, byder Tyskland på en perfekt mulighed for at ændre politik.

Det samme gælder for USA, hvor en enorm, politisk kamp udspiller sig under overfladen af den præsidentielle valgkatastrofe. Den politiske promovering af Glass-Steagall i begge partiers valgplatforme, samt den kendsgerning, at flere progressive demokrater i Kongressen og AFL-CIO (USA's største fagforening, -red.), i et åbent brev til udenrigsminister John Kerry har fordømt statskuppet imod Dilma Rousseff i Brasilien, er tegn på, at også USA er moden for en politisk revolution.

Schiller Instituttet har nu udgivet en rapport over forløbet af den historiske Berlin-konference[1], der præciserede den overhængende fare for verdenskrig, men samtidig foreskrev vejen til en ny fremtid med fred og velstand. Denne rapport, der definerer de politiske retningslinjer for det næste amerikanske præsidentskab og for en ny regeringskoalition i Tyskland, bliver allerede cirkuleret og er en perspektivplan for den form for nye, politiske paradigme, som Putin og kineserne promoverer.

Foto: Den russiske præsident Putin deltager i et trilateralt møde med lederne af Aserbajdsjan, Iran og Rusland. [kremlin.ru]

[1] Se Helga Zepp-LaRouches åbningstale i Berlin:
»Menneskehedens skønne fremtid – hvis vi undgår dinosaurernes
skæbne«

Putin handler på strategisk alternativ til krig; Det transatlantiske finanssystem hænger på den yderste rand

8. august 2016 (Leder) – Med ikrafttræden i dag fjernede det europæiske aktiemarkedsindeks, Stoxx Europa 50, simpelt hen Deutsche Bank og Credit Suisse fra sine målinger, for at dets indeksniveau ikke ville blive trukket ned af disse bankers styrtdykkende aktiekurser. Dette er det seneste udtryk for den kendsgerning, at, ikke alene hænger det transatlantiske finanssystem på den yderste rand, men også, at faren kommer fra det faktum, at man fortsætter med at lyve og ikke griber til handling. I løbet af de seneste 48 timer har mange af de større medier i Tyskland og andre steder rapporteret om historien om Deutsche Banks nedtur, og om tilfælde af insolvens, men de undgår fuldstændigt det afgørende spørgsmål: Hvad skal man gøre? For, de har intet svar.

Lyndon LaRouche bemærkede, at de »ser hen til fortiden«. Men for en løsning må vi »se hen til fremtiden«. Han understregede, at sammenbruddet af finanssystemet er hovedspørgsmålet i dag. I juli måned foreslog han, at der må iværksættes en redning af Deutsche Bank, af hensyn til almenvellet, på basis af et nyt mandat for bankpraksis og for kredit til finansiering af produktiv aktivitet, således, som det var tilfældet under den tidligere formand for Deutsche Bank, Alfred Herrhausen. Den 12. juli udstedte Helga Zepp-LaRouche en erklæring om denne redning, **»Red Deutsche Bank, for verdensfredens skyld«**.

Med mindre, dette bliver gennemført, er det slut med at

prætendere, at den transatlantiske banksektor stadig er intakt og kan flikkes sammen igen, så den fungerer.

Fremstødet for konfrontation og krig er direkte forbundet med finanssystemets sammenbrud. Der kommer uophørlige krigsråb fra USA's krigshøge, på signal fra den britisk/saudiske akse. Sekretær for USA's Luftvåben[1], Deborah Lee James, sagde til Fox News den 6. august, at Rusland er »en eksistentiel trussel« mod USA. Desuden er »Krigshøge for Hillary«-fænomenet i realiteten et dække for Obama, til at føre krig mod Rusland.

Kendsgerningen er, at den russiske præsident Vladimir Putin aktivt udøver et lederskab for en vej væk fra den nuværende kurs mod garanteret undergang. Se på Sydvestasien. I dag mødtes Putin i Baku med den iranske præsident Hassan Rouhani og den aserbajdsjanske præsident Ilham Aliyev, til drøftelser, der omfattede den »Nord-sydgående transportkorridor« – den 7.300 km lange korridor, der løber fra Det arabiske Hav til Skandinavien; de drøftede et udkast til en erklæring om et fælles anti-terrorsamarbejde. I morgen skal Putin i Skt. Petersborg mødes med den tyrkiske præsident Recep Erdogan, der i går sagde til TASS, at der ikke findes nogen løsning på krigen i Syrien uden om Rusland. I søndags deltog flere end tre millioner mennesker i en massedemonstration i Istanbul til støtte for Tyrkiet.

Disse udviklinger i Sydvestasien kan ses som en del af en bredere omgrupperingsproces. I det asiatiske Stillehavsområde vil Japan og Sydkorea sende betydelige delegationer til det Østlige Økonomiske Forum, som hr. Putin er vært for, i Vladivostok den 2. – 3. sept. Kina vil være vært for G20-topmødet den 4. – 5. sept., inklusive inviterede gæstenationer – Egypten, Pakistan, Thailand og andre.

Det er USA, som indtager pladsen som det stillestående punkt; og det er vores historiske udfordring at ændre dette. I dag begynder der en afgørende intervention, med førsteudgaven af *The Hamiltonian* i 10.000 eksemplarer.

Foto: 8. aug. – Vladimir Putin, Aserbajdsjans præsident Ilham Aliyev og præsident for den Islamiske Republik Iran, Hassan Rouhani, holdt et trilateralt møde. Præsidenterne underskrev en erklæring, der bekræfter deres forpligtelse til at fremme samarbejde. [kremlin.ru]

[1] Chef for departementet for Luftvåbnet under Forsvarsministeriet i USA. Sekretæren for Luftvåbnet udpeges fra det civile liv af præsidenten, efter konsultation og godkendelse af Senatet. Sekretæren refererer direkte til Forsvarsministeren.

Det påhviler os, i dette historiske øjeblik, at skabe en ny orientering for menneskeheden – eller gå samme vej som dinosaurerne!

Uddrag af diskussion mellem LaRouche-bevægelsens medlemmer af 'Policy Committee', komiteen for politisk strategi, der sendes som webcast hver mandag. Hele diskussionen, der bl.a. omhandler det amerikanske præsidentvalg, kan følges her:

<https://larouchepac.com/20160808/lpac-policy-committee-show>

Ben Deniston: Jeg mener, at det er af afgørende betydning, at folk tænker i de baner, at dette er et historisk øjeblik. Det går i realiteten ud over noget som helst, som de fleste mennesker, der lever i dag, har oplevet i deres livstid.

Folk må erkende, at noget af alt det her, uanset, hvad disse tåber gør, Wall Street, Hillary [Clinton], Obama; at deres system er i færd med at gå ned. De vil ikke være i stand til at redde det her. Denne idé med at fortsætte med at føre disse stedfortræderkrige, og bluff og intimidering mod dette fremvoksende system, der er på vej op, med Kina og Rusland; det er bogstavelig talt menneskehedens udslettelse.

Det, vi taler om – hvis vi ser på det rent historisk, så fandt disse ting sted for århundreder siden; man havde sammenbrud, og samfund kom op igen. Nu spiller man det samme spil, det samme gamle, geopolitiske imperiespil om, hvem, der skal være den dominerende magt i verden; vil Wall Street tillade, at deres opfattede dominans kollapser? Vil London tillade deres opfattede dominans at kollapse? Vil de holde fast, og forsøge at destruere enhver trussel mod deres magt? Hvad betyder det i dag, på dette tidspunkt af menneskehedens [udvikling]: Det betyder tilintetgørelse! Vi taler om atomvåben; vi taler om en grad af destruktion, der aldrig før er forekommet, og som ville udslette menneskeheden. Men det er ikke uundgåeligt; det er en konsekvens af denne vrangforestilling om, at de på en eller anden måde kan stive det af og holde det nuværende system gående.

Men jeg mener, at det, vi taler om her, mht. at definere et nyt system, går til hjertet af det, hr. LaRouche understreger: Hvad er menneskets natur? Hvis vi taler om at skabe noget nyt, og det er, hvad vi taler om; ikke at fikse dette system; ikke komme med en ny aftale om det, der foregår, og som vil fikse det; tja, hvad ser man hen til? Man ser hen til videnskab, man ser hen til, hvad er vores opfattelse af: Hvad er

menneskeheden? Hvad er menneskehedens mission? Hvad er menneskehedens potentiale? Hvad er menneskehedens natur, som art?

Vi har et meget stærkt udtryk for dette princip, en genklang af dette princip, omkring det, som Kina foretager sig med sin »win-win«-politik. Vi har ikke brug for geopolitik! Vi har ikke længere brug for dette møg. Der findes ikke noget sådant som en endegyldig forsyning af rigdom på denne planet! Hvis man ønsker at agere som en tåbelig levning fra imperietiden, en mennesketype, der burde være forsvundet for århundreder siden, så ja, så vil man agere på den måde, men det vil, i nutiden, føre til destruktion af menneskeheden. Menneskeheden kan uophørligt skabe mange gange mere rigdom, mere værdi og højere samfundsniveauer, hvis vi agerer som menneskelige væsner. Det, som de [kineserne] gør med deres måneprogram, med at tage til Månen. Vi taler om en total fusionsøkonomi, som er en menneskehed på et helt andet niveau.

Folk må anbringe sig selv på dette niveau; det er et sådant historisk skifte, vi står ved. Vi må skabe dette skifte, i modsat fald vil vi ikke fortsat eksistere. Til trods for det, man lærer os i uddannelsessystemet i dag, så findes der ingen tilstand af stilstand, af balance, i universet. Universet er i færd med at sige til menneskeheden, »Hør her, du har nået til et punkt. Vil du gøre fremskridt og tage det næste skridt, eller vil du gå samme vej som dinosaurerne? Samme vej, som denne verdens Obama'er og Clinton'er på dette tidspunkt går?« [latter]

At komme frem til denne grad af refleksion over, hvad det er for en form for kvalitativ udfordring, vi har foran os, mener jeg, er af afgørende betydning for at trække folk op af den rendesten, som man får serveret i medierne i dag, og som bare er altdominerende; folk oversvømmes med det her omkring [præsident]valget, og med grov smædekampagne mod Rusland, og det hele er sindssygt. Og folk må få et virkeligt perspektiv udefra, om det faktiske, historiske øjeblik foran os. Jeg

mener, dette system er forbi. Dette system var forbi i 2008; systemet var forbi, da Lyndon LaRouche udgav Trippel-kurven i '90'erne. Det tog lidt tid at udspille sig. Hvis man ikke troede på, at det var forbi med nedsmeltningen i 2008; hvis man troede på, at bail-out (redningen af bankerne gennem offentlige midler) fiksede noget som helst – min Gud! Det er simpelt hen det rene vanvid.

Folk må komme til erkendelse af, at det her er forbi, og det påhviler os at agere, i overensstemmelse med dette historiske øjeblikks virkelighed, og at handle for skabelsen af denne nye orientering.

Billede: Dinosaur, åh, så død!

Obama bakker åbent op om al-Qaedas overtagelse af Syrien

7. august, 2016 (Leder) – I den afgørende kamp om Aleppo er det blevet klart og offentligt, at Barack Obamas Hvide Hus, Forsvarsministerium og Udenrigsministerium – og FN ambassadør – støtter al-Qaedas overtagelse af Syriens største by, den sandsynlige »platform« for, at al-Qaeda kan ødelægge Syriens regering og overtage magten. Obama kræver, at den syriske regering ophæver belejringen af al-Nusra/al-Qaeda i det østlige Aleppo, en belejring, der ellers rent faktisk kunne gøre en ende på truslen om et »terrorist-Kalifat« i hele

Mellemøsten. Obama og Hillary Clintons støtter i pressekorpsset kalder regeringens omringning af al-Qaeda for et angreb på Aleppos civilbefolkning og opmuntrer til, at jihadisterne bryder den. Obamas FN-ambassadør Samantha Power forlanger offentligt, at civile *ikke* benytter lejligheden til at forlade det østlige Aleppo, men i stedet bliver der med deres »forsvarere« al-Qaeda, mens USA kræver, at Rusland indvilger i at få belejringen ophævet.

Endnu engang er Obama og Hillarys »anti-terror«-politik et bedrageri med henblik på at skabe mere krig. Deres krigspolitik udklækker og støtter endog mere terrorisme, og bakker deres »allierede« Saudi-Arabien og »Londonistan« op i sponsorering af terrorisme. FN-ambassadør Power er en fuldstændig miskrediteret fortaler for Obamas ret til at vælte enhver regering i verden gennem krig, for hans egne »humanitære« formåls skyld.

Obamas egentlige »humanitære formål« er, at konfrontere og provokere Putins Rusland, og Kina, endog så langt som til global krig. Hele Obamas præsidentskab er et bedrageri. Og Hillary Clinton burde skamme sig over, hvad hun er blevet til, mens hun har arbejdet for Obama.

Obamas Hvide Hus tager dette seneste, totalt foragtelige og potentielt fatale skridt, mens det transatlantiske finansielle system endnu engang er ved at krakke. Tysklands enorme Deutsche Bank er blot den bank, der er nærmest bunden i en malstrøm af kollapsende spekulativ gæld, der trækker alle Europas og USA's store banker ned. Mere pengetrykning og »lempelser« fra centralbankernes side på dette tidspunkt, vil blot accelerere malstrømmen.

Det må ikke ske, at den eneste »løsning« er at lade Eurasiens magter idømmes global krig som straf for fortsat at vokse og øge deres produktivitet.

Vi behøver et nyt paradigme, gennem hvilket nationer

samarbejder om vækst, arbejdsstyrkens produktivitet og videnskabeligt fremskridt for menneskeheden. Vi behøver et nyt præsidentskab i USA, der forpligter sig til et sådant paradigme.

Helga Zepp-LaRouches Schiller Institut, der har arrangeret snesevis af konferencer i hele verden for dette nye paradigme, udgiver i dag som brochure, sin »Nyt Paradigme«-konference fra 25. – 26. juni i Berlin.

Cirkulér omgående denne brochure i bredest muligt omfang. Som Zepp-LaRouche bemærkede søndag, i forbindelse med en førende, tysk økonoms opfordring til nød-nationalisering af Deutsche Bank: »Dette system går sin undergang i møde. Lad være med at føle selvtilfredshed over det. For tidsrammen er virkelig 'hvad øjeblik, det skal være'.«

Foto: Før-og-efter-fotos af den Store Moske i Aleppo, Syrien. Foto venligst tilladt af Olympia Restaurants Før-og-Efter-fotoalbum. [facebook.com/Olympia.Rest/photos/?tab=album&album_id=770898579647858]

Præsidentvalg i USA: Lyndon LaRouche: Hillary Clinton er Obamas medhjælper, for krige og for Wall Street

Om noget, så var Hillary Clinton, mens hun var udenrigsminister, en af Obama-regeringens mest skingre

fortalere for krig og atter krig. Clinton var og er en stærk promoter for behovet for at vælte Assad-regeringen i Damaskus, om nødvendigt gennem direkte amerikansk militær involvering. Kravet om at skabe en flyveforbudszone over syrisk territorium er en åbenlys overtrædelse af alle principper for national suverænitet, og hendes rolle i lanceringen af den katastrofale krig i Libyen – som bredt er blevet beskrevet som den afgørende stemme i fremstødet for et hurtigt regimeskifte – har skabt en permanent krise, der har ført til massedød og socialt kaos, i hele det afrikanske kontinent.

Af Jeffrey Steinberg, EIR-efterretningsredaktør

6. august 2016 (Leder) – Inden for 24 timer efter Hillary Clintons formelle nominering som det Demokratiske Partis kandidat til præsidentvalget 2016, kom nogle af Clintons top-kampagnerådgivere for udenrigspolitik og national sikkerhed ud med angreb, der fik blodet til at fryse, mod Rusland og mod den syriske præsident Bashar Assad.

Selv under det Demokratiske Konvent sagde den tidligere CIA-direktør og forsvarsminister under Barack Obama, Leon Panetta, den 27. juli til konventet, at nøglen til at afslutte krigen i Syrien er at vælte præsident Assad. To dage senere sagde Jeremy Bash, Panettas tidligere stabschef i CIA og Pentagon, og nu toprådgiver til Clinton, til *Daily Telegraph*, at én af Clintons første handlinger som præsident ville blive at beordre en gennemgribende revision af politikken for Syrien, med målet om at afsætte Assad med magt som førsteprioritet. Han fremførte, at der ikke er nogen udsigt til at nedkæmpe Islamisk Stat og Jabhat al Nusra uden at fjerne Assad.

Michelle Flournoy, der anses for at være Hillary Clintons første valg til at blive forsvarsminister, sagde til *Defense One*, at en ny regering må skabe en »bombnings-forbudszone« i det nordlige Syrien, med det formål at skabe et sikkert opholdssted for oprørskæmpere og uddanne og bevæbne dem til at vælte Assad, såvel som også til at bekæmpe ISIS og Nusra. Hun

talte for anvendelse af stand-off-våben (våben, der kan lanceres på en sådan afstand, at personellet kan nå at komme uden for rækkevidde af gengældelsesbeskydning, -red.) mod den syriske hær, som en yderligere eskalering af den krig for regimeskift, som præsident Obama og (daværende) udenrigsminister Clinton lancerede i begyndelsen af 2011.

Flournoy er adm. dir. for Center for Ny Amerikansk Sikkerhed (CNAS), en tænketank, der domineres af Clinton-rådgivere og andre neokonservative. Flournoys interview med *Defense One* var en kondenseret version af en rapport, som CNAS netop er fremkommet med fra en ISIS-undersøgelingsgruppe, der omfattede en samling krigshøge og neokonservative, som alle er en del af Clintons stald: Ryan Crocker, Kimberley Kagan, Joseph Lieberman, gen. David Petraeus, Kenneth Pollack, Andrew Tabler og Frances Townsend.

I maj måned udgav CNAS et udkast til global konfrontation, ved navn »Udvidelse af amerikansk magt: Strategier til at udvide amerikansk engagement i en kompetitiv verdensorden«, der som medforfatter havde Robert Kagan, en ledende neokonservativ, der udarbejdede en lignende undersøgelse for den tiltrædende Bush-Cheney-regering i 2000, kaldet »Projekt for et Nyt Amerikansk Århundrede« (PNAC). Begge disse dokumenter promoverer en unipolær verden baseret på en permanent udvidelse af USA's militære magt. Rapporten fra PNAC blev i vid udstrækning set som den spilleplan, som Bush og Cheney brugte til at lancere et årti med permanente krige i Afghanistan og Irak, en spilleplan, der af Obama og Clinton blev udvidet ind i Syrien og Libyen.

I kølvandet på Panettas, Bush' og Flournoys heftige udfald konkluderede mange skarpe iagttagere, at angrebene på Syrien, Rusland og Kina, som var omfattet af de kombinerede bemærkninger, ikke kunne have været udstedt uden forudgående godkendelse af Hillary Clinton selv.

Kort sagt, så har Hillary Clinton erklæret sig selv som

kandidaten for »kontinuitet« af den næsten to årtier lange permanente krigsførelse, der blev lanceret af Bush og Obama. Disse krige har nu ført verden til randen af atomkrig med Rusland og Kina, en krig, der vil udslette menneskeheden.

Om noget, så var Hillary Clinton, mens hun var udenrigsminister, en af Obamaregeringens mest skingre fortalere for krig og atter krig. Clinton var og er en stærk promoter for behovet for at vælte Assad-regeringen i Damaskus, om nødvendigt gennem direkte amerikansk militær involvering. Kravet om at skabe en flyveforbudszone over syrisk territorium er en åbenlys overtrædelse af alle principper for national suverænitet, og hendes rolle i lanceringen af den katastrofale krig i Libyen – som bredt er blevet beskrevet som den afgørende stemme i fremstødet for et hurtigt regimeskifte – har skabt en permanent krise, der har ført til massedød og socialt kaos, i hele det afrikanske kontinent.

Det var Hillary Clinton, sammen med Susan Rice og Samantha Power, der promoverede den voldelige afsættelse af Libyens leder Gaddafi, på trods af, at dette betød en alliance med hardcore al-Qaeda- og relaterede jihadist-terrorgrupper. Afsættelsen og mordet på Gaddafi forvandlede Libyen til et ingenmandsland, der ikke kunne regeres, og som styredes af krigsførende klikker bestående af tungt bevæbnede militser, mange domineret af al-Qaeda i det islamiske Magreb (AQIM), og følgelig af Islamisk Stat.

De våben, der blev »befriet« fra libyske regeringsdepoter, har båret ved til krige i hele det afrikanske kontinent, og store mængder af disse »frigivne våben« blev smuglet ind i Syrien, gennem amerikanske, britiske, saudiarabiske, qatarske og tyrkiske kanaler, og ind i hænderne på jihadistterne, der har forvandlet Syrien og Irak til et Helvede på Jord. Millioner af flygtninge fra de nordafrikanske, syriske, irakiske og afghanske konflikter, der alle er blevet støttet af Obama og Clinton, er strømmet ind i Vesteuropa i desperat flugt for deres liv og har skabt den største flygtningekrise i hele

efterkrigstidens periode.

Disse handlinger, der blev udført under Clintons fire år som udenrigsminister under Barack Obama, førte direkte til begivenhederne den 11. september 2012, hvor jihadister fra Ansar al-Sharia gennemførte et stærkt bevæbnet angreb på USA's diplomatiske kompleks i Benghazi, Libyen, der resulterede i mordet på USA's ambassadør Christopher Stevens og tre andre amerikanske embedsmænd.

Som det tydeligt fremgår af dokumenter i Udenrigsministeriet, så havde ambassadør Stevens og andre amerikanske diplomater i Libyen tigget om yderligere sikkerhedspersonel. Udenrigsministeriet havde sammensat en oversigt over angreb på udenlandske diplomater og endda det Internationale Røde Kors, men faktisk blev sikkerheden barberet ned i stedet for forøget. Alt imens Patrick Kennedy fra udenrigsministeriet angiveligt skulle have ansvaret for sikkerhedsarrangementer ved USA's diplomatiske mission i Libyen, så lå ansvaret til syvende og sidst hos udenrigsministeren – Hillary Clinton.

Mens angrebet i Benghazi 11. september 2012 var i gang, gjorde live-rapporter fra Benghazi og fra ambassaden i Tripoli det klart, at angrebet på missionen var overlagt, velplanlagt, tungt bevæbnet og dødbringende. En vurdering fra forsvarrets efterretningsdepartement, som blev udgivet internt i regeringen få dage efter angrebet, forklarede i detaljer, hvordan angrebet var blevet udført.

Alligevel valgte præsident Obama og udenrigsminister Clinton, der var mere optaget af det forestående præsidentvalg i november 2012, at lyve for det amerikanske folk og hævdede, at angrebet i Benghazi var en »spontan« protest imod en lidet kendt video, der bagvaskede profeten Mohammed – en lodret løgn.

Denne løgn, der blev flikket sammen under en telefonsamtale sent om aftenen af præsident Obama og udenrigsminister

Clinton, og som første gang blev udgivet til offentligheden i en pressemeddelelse i Clintons navn, blev opretholdt i dagevis. Om søndagen efter angrebet deltog den nationale sikkerhedsrådgiver Susan Rice i en stribe interview-shows for at faldbyde løgneren om »spontan protest løbet af sporet«, som først blev udstedt af Clinton.

Hillary Clinton prioriterede Barack Obamas genvalg frem for sandheden og frem for USA's vitale, nationale sikkerhedsinteresser. Hun beregnede, at, hvis hun havde fortalt sandheden og taget sin afsked fra regeringen, ville Obama have tabt genvalget, hun ville have fået skylden, og hendes egne fremtidige perspektiver for at blive det Demokratiske Partis nominelle kandidat til præsident ville være slut.

Lyndon LaRouche fremlagde sagen imod Hillary Clinton og Barack Obama ved en historisk pressekonference i National Press Club i Washington, D.C., i ugerne, der fulgte tragedien i Benghazi. LaRouche identificerede Clinton som en medhjælper, en håndlanger, til Obama, og som et ledende medlem af krigspartiet, der har givet USA og verden en evindelig krig af den længste varighed, har skabt betingelserne for opkomsten af Islamisk Stat, og har drevet USA's økonomi bankerot.

Ikke alene præsiderede Hillary Clinton over opkomsten af ISIS og den totale destabilisering af hele Mellemøsten/Nordafrika. Sammen med sin betroede allierede i Udenrigsministeriet, Victoria Nuland[1], skabte hun en total konfrontation med Rusland, som, på afgørende tidspunkter, gjorde hende til de rene nazisters sengekammerat.

Clinton forfremmede Nuland, hustru til den neokonservative ideolog Robert Kagan, til topposter i Udenrigsministeriet, fra talsmand for udenrigsminister Clinton og Udenrigsministeriet, til viceudenrigsminister for europæiske og eurasiske anliggender, en stilling, ud fra hvilken Nuland præsiderede over den »farvede revolution« og den voldelige afsættelse af

Janukovitj-regeringen i Ukraine med hjælp fra organisationen af Bandera-nazister, der kæmpede side om side med Hitlers hære under Anden Verdenskrig og skabte flere generationer af erklærede neo-nazister, såsom det ukrainske Sektor Højre og Azov-brigaderne.

På et afgørende tidspunkt under afsættelsen af Janukovitj pralede Nuland over for et publikum ved National Press Club i Washington med, at USA havde brugt \$5 mia. på kampagnen for »demokrati« i Ukraine, siden Sovjetunionens opløsning.

Det statskup i Kiev i 2013-14 markerede en dramatisk optrapning af Obamaregeringens allerede igangværende provokationer imod den russiske præsident Vladimir Putin, handlinger, der nu omfatter deployeringen af NATO-styrker på Ruslands grænser for første gang, siden nazi-invasjonen af Sovjetunionen under Anden Verdenskrig.

Det var Obama og Clinton, der, som to alen ud af ét stykke, ødelagde relationen mellem USA og Rusland, og som nu har sat verden på en farlig kurs mod generel krig, og endda en potentiel atomar udslettelseskrig.

Det er den sande arv af Obama-Clinton.

Hillary Clinton afskyr den kendsgerning, at dette er hendes sande generalieblad, og at Lyndon LaRouche frygtløst har gjort denne sandhed tilgængelig for det amerikanske folk, og for verden.

Foto: Præsident Obama og daværende udenrigsminister Hillary Clinton på Andrews Luftbasen under en ceremoni til ære for det amerikanske regeringspersonel, der blev dræbt den 11. september 2012 i Benghazi, Libyen. (Foto: USA's Udenrigsministerium)

[1] Fra 2013: Viceudenrigsminister for europæiske og eurasiske anliggender; 2011-2013: Talsmand for USA's Udenrigsministerium; 2005-2008: USA's ambassadør til NATO (-red.)

**POLITISK ORIENTERING den 4.
august 2016:
Bankkriser kan ikke længere
forhindres med QE.
Rand Corporation foreslår
krig mod Kina nu.**

USA, professor Cohen: Det drejer sig ikke om Trump – Det drejer sig om 3. Verdenskrig!

31. juli 2016 – Den Ruslandskendte professor ved New Yorks Universitet, Stephen Cohen, fik et kort interview på CNN i lørdags. Alt imens interviewererne gjorde som forventet og forsøgte at latterliggøre Cohen for at forsvare Putin og antydede, at han måtte være Trump-tilhænger, advarede Cohen strengt om, at spørgsmålet ikke drejede sig om Trump, men om Tredje Verdenskrig, hvis Vesten fortsætter på sin nuværende kurs.

»Vladimir Putin ønsker at afslutte den 'Nye Kolde Krig' – og det gør jeg også«, sagde Cohen. »Vi nærmer os en 'Cubakrise' med en atomar konfrontation med Rusland, både langs Ruslands grænser og muligvis også over Syrien. Der er absolut ingen diskussion, ingen debat, om dette i de amerikanske medier – inklusive, med forlov, på CNN.«

CNN forsøgte at dreje interviewet hen på et spørgsmål om, at Trump skulle være en stråmand for Putin. Cohen svarede, at han (Cohen) ikke har nogen forbindelse til hverken Trumps eller Clintons kampagne, men at, da Trump sagde, at han ønsker at samarbejde med Rusland på nogle områder, hvilket vi plejer at kalde 'detente', »så kommer medierne, højst forbløffende, ud og er fulde af noget, man kun kan kalde neo-McCarthy-anklager om, at han er en russisk agent, at han er en 'kandidat fra Manchuriet' (hjernevasket), og at han er Putins klient. Så den virkelige fare er det, der bliver gjort imod vores egen

politiske proces. Dette er et tidspunkt – i et præsidentvalgår – hvor der burde være en debat«.

Med hensyn til, at Trump har sat spørgsmålstegn ved NATO's rolle, sagde Cohen: »Er NATO en organisation, der søger en mission? For eksempel, så har NATO's mission i løbet af de seneste 20 år været den at udvides stadig nærmere til Ruslands grænser. Folk spørger nu, hvorfor bekæmper NATO ikke international terrorisme? Det er et legitimt spørgsmål – men det bliver ikke debatteret i USA. Vi stiller ikke dette spørgsmål. Vi siger bare, åh, Trump ønsker at opgive NATO.«

<https://www.youtube.com/watch?v=mCMyHJJrdDw>

**Vi kan vinde en afgørende
sejr
– hvis vi er villige til at
tænke,
at menneskehedens fremtid,
netop nu,
hviler på vore skuldre ...**

Fra webcastet 'Fireside Chat' 28. juli 2016, med EIR's Jeffrey Steinberg:

Jeg tror, det er vigtigt at sætte rammerne for aftenens diskussion, for vi befinder os i et absolut afgørende øjeblik, hvor den strategiske situations farlighed matches og endda potentielt overgås af de enestående muligheder; muligheder, der meget vel kun vil forekomme én gang i livet for alle, der i aften er med i dette telefonmøde; det er derfor meget vigtigt at tænke på dette øjeblik på den rette måde.

Jeg vil som indledning blot sætte et afgørende fokus på, hvor vi står lige nu, og dernæst vil jeg kort kommentere nogle ting, som har ligget hr. LaRouche på sinde under diskussioner, som flere af os har haft med ham i løbet af de seneste 48 timer.

I morgen, den 29. juli, er en særdeles afgørende dag for Europa, fordi den Europæiske Centralbank her uddeler karakterbøger til de største, europæiske banker, disse såkaldte stresstests for, om disse banker overhovedet er i stand til at modstå en ny finanskrise. Og det er allerede en selvfølge, at bogstavelig talt alle banker i Italien, med verdens ældste, kontinuerlige finansinstitution, Monte dei Paschi di Siena, i spidsen, vil dumpe til denne test. På en langt vigtigere skala er den største, tyske bank, Deutsche Bank, for nylig af IMF blevet beskrevet som verdens mest risikofyldte bank: Den sidder på en eksponering til derivater for 55 billioner euro, og bogstavelig talt alle andre, betydningsfulde banker i Europa, USA, Japan og selv et par banker i Kina, er derivatmodparter, der har en stor eksponering, og Deutsche Bank er endnu en kandidat, ligesom Monte dei Paschi i Italien, der kunne nedsmelte, hvornår det skal være. Begge disse banker vil næsten med sikkerhed dumpe til denne stresstest, og alene dette kunne udløse en panik. Så vi befinder os ved et virkeligt, afgørende punkt, og det faktum, at hele dette transatlantiske finanssystem er i en langt dårligere forfatning end det var tilfældet i september, 2008, hvor vi havde en nedsmeltning; dette er hovedårsagen til, at visse desperate grupperinger i det vestlige

finansoligarki er på udkig efter muligheder for at skifte emne, gennem at lancere krigsprovokationer, primært imod Rusland, og sekundært også imod Kina.

Fakta er, at alle større krige, der på en betydelig skala er brudt ud, og i særdeleshed de to verdenskrige i det 20. århundrede, har altid været en konsekvens af desperationen over en finanskrise, i hvilken visse oligarkiske kræfters magt, i nyere historisk tid, og her, briternes i særdeleshed, har været truet; og de vil hellere vælte hele skakbrættet, eller løbe irrationelle risici, end de vil miste deres magt.

Situationen i dag er den, at, et hvilket som helst udbrud af krig med Rusland næsten med sikkerhed ville føre til atomkrig, og det ville ikke blive en 'begrænset' krig, men en fuldt optrappet krig.

Så farerne er, som jeg siger, alvorlige. Samtidig befinder det Britiske Imperium, hovedkilden til alle de større problemer, især i det transatlantiske område, sig i en tilstand af opløsning. Vi havde Brexit-valget, der fandt sted midt i juni, og som har rystet hele EU's fundament, som nu begynder at falde fra hinanden.

For kun 2 uger siden, den 6. juli, havde vi den længe ventede udgivelse af Chilcot-kommissionens rapport, som var en enorm undersøgelse af briternes rolle i lanceringen af den katastrofale invasion af Irak og den voldelige afsættelse af Saddam Hussein, i 2003. Hvis dette ikke var sket, ville man aldrig have fået en Islamisk Stat; man ville ikke have fået denne spredning af al-Qaeda, og man ville ikke have fået dette mønster med global terrorisme, som vi, næsten dagligt, ser i alle dele af verden i dag.

Så denne rapport, der bestod af 12 bind (!), med 6000 sider, var en stikkende anklage, ja, var faktisk en anklage om krigsforbrydelser, imod Tony Blair og, gennem forlængelse, imod George W. Bush og Dick Cheney.

Samtidig scorede LaRouche-bevægelsen en ekstraordinær sejr, da præsident Obama, imod enhver plan, og ganske bestemt imod de grupperinger af det Britiske Imperiums interesser, de grupperinger, der ejer Obama, blev tvunget til, med kun lidt redigering, at frigive de 28 sider af den oprindelige Fælles Kongresundersøgelses-rapport om begivenhederne den 11. september, 2001.

Jeg er sikker på, at alle, der er med i dette telefonmøde, ved, at dette har været et afgørende spørgsmål, et afgørende punkt for intervention fra hr. LaRouches og vores bevægelses side, lige fra selv før angrebene den 11. september. For, i januar måned, 2001, advarede hr. LaRouche, under en høring for USA's Senat i forbindelse med Senatets afprøvning og godkendelse af John Ashcrofts udnævnelse til justitsminister, om, at en Bushregering ville lede efter den førstgivne mulighed for at iscenesætte en 'Rigsdagsbrands-hændelse', for at satse på et diktatur. På dagen for 11. september var LaRouche midt i et live interview på radioen i Utah, og han sagde lige på stedet, at dette ikke kunne finde sted uden, at der var tale om et element af et 'inside job'.

Frigivelsen af disse 28 sider, især blot ni dage efter udgivelsen af Chilcot-kommissionens rapport, er et ødelæggende et-to-stød i ansigtet på det Britiske Imperium. Alene af den grund, at, når man ser den 28 sider lange rapport, og man indser, at det var i *december 2002*, at præsident Bush erklærede disse sider for hemmelige og blokerede for deres offentliggørelse, så indser man, at dette havde *alt* at gøre med optakten til invasionen af Irak.

Hvis dette kapitel, som viste, at det var *saudierne*, og ikke Saddam Hussein, der stod bag angrebene 11. september, var blevet offentliggjort på dette tidspunkt, ville det have været bogstavelig talt umuligt for selv Bush og Cheney at slippe godt fra denne Irakkrig, og historien ville være gået i en helt anden retning. Det var, hvad hr. LaRouche kalder et *punctum saliens*: Et afgørende punkt, en korsvej i historien.

Med andre ord, disse og andre udviklinger, som jeg ikke skal komme nærmere ind på her, men som kan dukke op under vores diskussion, betyder, at menneskehedens fjende, de imperiekræfter, der nu er centreret omkring det Britiske Imperium, som kontrollerer Saudi-Arabien, som kontrollerer Obama, er helt ude i tovene. De kan besejres. De befinder sig faktisk i en undergangs-proces. Spørgsmålet er, vil der komme en *reguleret* magtoverdragelse, og en alliance i det transatlantiske område til fordel for den politik, der allerede er blevet vedtaget af de større nationer i Eurasien, centreret omkring Kinas politik med Ét bælte, én vej, og centreret omkring Ruslands interesse i at organisere en global koalition, med FDR-Stalin/USA-Sovjetunionens koalition til at besejre Hitler og nazisterne under Anden Verdenskrig, som model, med det formål at besejre terrorismens svøbe. Der er nok af muligheder, men det kræver ikke blot en politisk mobilisering, men også en tilgang i vores forestillingsevne, så vi forstår, at vi, som menneskelige væsener, kan forme vores egen, fremtidige skæbne; snarere end at tænke på os selv som ofre, så må vi tænke på en helt anden måde. Og hr. LaRouche har i løbet af de seneste dage *meget kraftigt* understreget dette princip om menneskets skabende evne, dets kreativitet. Det, der er fuldstændigt unikt for mennesket, er, at det har evnen til at gøre opdagelser, til at skabe ting, der hidtil ikke har været kendt, ikke har været opdaget, og ikke har været udtænkt. Og vi befinder os ved et af disse øjeblikke, hvor det er *afgørende*, at vi opgiver de frygtelige kernefundamenter i denne nuværende, degenererede kultur og endnu engang tænker på at frembringe ægte, videnskabelige genier, på at genoplive vores rumprogram, der altid har været avantgarden af menneskets store opdagelser, i hvert fald i det 20. århundrede.

Vi havde tidligere på dagen en diskussion om en af de store forskere, der var motoren i USA's rumprogram fra sidst i 40'erne og under 50'erne og 60'erne og videre frem, dr. Krafft Ehrlicke, der forstod, at denne form for opdagelsesproces, for

at gå der ud, hvor mennesket aldrig før har været, er essensen i, hvad det virkelig vil sige at være menneske.

Vi må se at komme bort fra snæversynet og række ud efter og gribe dette øjeblik med en absolut, enestående mulighed. Vær ikke bange for farerne, men forstå, at vi kan vinde en afgørende sejr, hvis folk er villige til at tænke på en helt anden måde, og tænke på en måde, som om menneskehedens fremtid netop nu hvilede på dine skuldre.

Ovenstående er et uddrag fra webcastet 'Fireside Chat' den 28. juli, med Jeffrey Steinberg, mangeårig leder i LaRouche-bevægelsen, og efterretningsredaktør for EIR, og hvis indledende bemærkninger til den efterfølgende spørgsmål-og-svar-session ovenstående uddrag er. Webcastet, inkl. engelsk udskrift, kan høres/læses her: (anbefales). <https://larouchepac.com/20160727/fireside-chat-jeff-steinberg-july-28-2016>

Titelfoto: fra letsdoseit.com, fra portrætsamlingen i The International Aerospace Hall of Fame: den amerikansk-tyske rumpionér, Krafft A. Ehrlicke, født 1918 i Berlin, Tyskland, død 1984 i USA.

**De vestlige samfund er i færd
med
at kollapse – et Nyt**

Paradigme, eller en Ny Mørk Tidsalder

Det eneste, der stadig står, er kravet om Glass-Steagall, som i Kongressen og internationalt anerkendes som resultatet af Lyndon LaRouches ubøjelige kampagne hen over de seneste årtier, for at opdrage og mobilisere befolkningen og de politiske institutioner til at forstå, at udelukkende kun en tilbagevenden til den amerikanske præsident Franklin D. Roosevelts krig mod Wall Street kan omstøde det igangværende kollaps af de vestlige økonomier.

26. juli 2016 (Leder) – Blodige massedrab fylder nu hver dag medieoverskrifterne i alle den »avancerede sektors« nationer:

* En afsindig, tidligere ansat på en japansk institution for mentalt handikappede angreb og skar halsen over på 19 beboere og sårede yderligere 26 alvorligt, efter at han havde skrevet et brev til parlamentet, hvor han forklarede, hvad han havde til hensigt at gøre, som et udslag af »velgørende« medlidenhedsdrab;

* To terrorister angreb en kirke i Frankrig, hvor de skar halsen over på en præst og en nonne, før de selv blev dræbt af politiet. IS tog ansvaret for angrebet og bar således ved til det opildnede anti-muslimske bål i pressen.

* To selvmordsbombemænd fra al-Shabab sprængte deres køretøj i luften uden for en FN-fredsbevarende base i Somalias hovedstad, hvorved de dræbte 12 personer;

* To teenagere blev dræbt og 16 andre såret i Ft. Myers Florida, USA, da tre andre teenagere åbnede ild mod en gruppe mennesker uden for en natklub;

* Og i Tyskland fandt den femte drabsepisode på en uge sted, da en mand dræbte sin læge og sig selv på et hospital.

Dette er blot dagens tabstal. De er ikke alle terrorangreb, da nogle af dem er udført af mennesker, der er drevet til vanvid af deres håbløse situation i samfundet, eller voldskulturen, eller af de psykose-inducerende videospil og »populærunderholdningen«, eller af narkotika, eller af alle disse ting.

Det er et symptom på en døende kultur. Alt imens millioner drives fra deres hjem i Sydvestasien af Obamas politik for evindelige krige for »regimeskift«, og alt imens medierne i Vesten hyper Obamas løgn om, at Rusland og Kina er »aggressorstater«, der styres af diktatorer, som må konfronteres militært, så får befolkningen besked på at slutte sig til de politiske konventioners Romerske Cirkus og samle sig til støtte for ledere, der kun har mere økonomisk ødelæggelse og global krig at tilbyde dem.

Men, hjernevasken er ved at falde fra hinanden. I USA har begge de politiske partiers konventioner været fiaskoer, der har frembragt kandidater, som et flertal af befolkningen hader, og som efterlader deres partistruktur i total forvirring. Det eneste, der stadig står, er kravet om Glass-Steagall, som i Kongressen og internationalt anerkendes som resultatet af Lyndon LaRouches ubøjelige kampagne hen over de seneste årtier, for at opdrage og mobilisere befolkningen og de politiske institutioner til at forstå, at udelukkende kun en tilbagevenden til den amerikanske præsident Franklin D. Roosevelts krig mod Wall Street kan omstøde det igangværende kollaps af de vestlige økonomier.

Roosevelts berømte udtalelse, »det eneste, vi har at frygte, er selve frygten« er arbejdsprincippet i mobiliseringen af befolkningen til at gøre en ende på denne galskab – sammen med LaRouches advarsel imod enhver form for pragmatisme. Ingen delvise forholdsregler er mulige i en verden, der står ansigt til ansigt med term nuklear krig. Lederne af Det forenede Kongerige (UK) og De forenede Stater (USA) er, af deres egen regering, blevet bevist at være krigsforbrydere, gennem

udgivelsen af Chilcot-rapporten i England og de hidtil hemmeligholdte 28 sider af Den Fælles Kongresundersøgelsesrapport om 11. september, 2001, i USA. Blair, Bush og Obama er blevet bevist skyldige i at lancere illegale aggressionskrige og i samarbejde med (eller kontrol over) terrorister, der skulle forfølge disse krige. Og alligevel er de fortsat på fri fod, og Obama sidder stadig i Det Hvide Hus, med fingeren på atomknappen.

Obamas fremstød for krig med Rusland og Kina er også i fare. Putin og Lavrov har trukket Tyrkiet ud af mobiliseringen for krig med Syrien og Rusland, mens Kina har trukket hele Sammenslutningen af Sydøstasiatiske Nationer (ASEAN) ud af mobiliseringen for krig med Kina. Verden ser hen til Rusland og Kina for lederskab og udvikling, i stedet for Vestens nedskæringspolitik og krig. Selv de europæiske nationer begynder at se vanviddet i fremstødet for krig med Rusland, og i stedet se det gavnlige i fred og udvikling gennem samarbejde.

Det Nye Paradigme, som Lyndon og Helga LaRouche har foreslået, baseret på menneskehedens fælles mål, er inden for rækkevidde, hvis Vestens borgere har modet til at følge Schiller Instituttets lederskab med »Den Nye Silkevejs« udvikling for hele verden, og med Friedrich Schillers vise ord om, at vi både må være patrioter i vore nationer, og samtidigt være verdensborgere.

Foto: Den amerikanske udenrigsminister John Kerry og den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov den 26. juli 2016, før en bilateral samtale på sidelinjen af ASEAN. (Foto: USA's Udenrigsministerium)

Lyndon LaRouche: Produktivitetssraterne skal i vejret – i modsat fald overlever hverken USA eller Europa

25. juli, 2016 (Leder) – London/Wall Street-banksystemet har kurs mod et krak, og den grundlæggende årsag er den fuldstændige stagnation af den økonomiske vækst, men navnlig stagnationen i produktiviteten i de europæiske og amerikanske økonomier.

Den amerikanske finansminister Jack Lew bragte sit embede i miskredit ved det nyligt afsluttede G20-møde i Kina, da han opfordrede de andre lande til at gøre alt, hvad der stod i deres magt, for at øge deres økonomiske vækst, men sagde, at den amerikanske økonomi ikke behøver nye forholdsregler til kreditudstedelse eller investering. Den økonomiske vækst i USA er så lav, at Lew har behov for at bruge europæisk nulvækst til at puste sig selv op. Kina – hvis økonomiske fremgang og kredit har holdt verden oppe i et årti, og hvis økonomiske vækst er fire gange den amerikanske – sagde sandheden ved dette møde: »Situationen i den globale økonomi er dystert«, som Kinas handelsminister sagde.

Kina fortsætter med at skabe store mængder kombineret offentlig og privat kreditudstedelse (estimeret til \$240 milliarder alene i juni) til investeringer såvel i Kina, langs med det Økonomiske Silkevejsbælte og den Maritime Silkevej, samt i Afrika, Mellemøsten og Sydamerika – såvel som også til sit rumforsknings- og teknologiprogram, det mest dynamiske i verden i dag. Men de finansielle kræfter i London og på Wall Street, der gør verdensøkonomien »dystert«, skramler fortsat

henimod et nyt finansielt krak med en økonomi, der ikke har nogen kapitalinvestering, er uden produktivitet og uden profit.

EIR's stiftende redaktør, Lyndon LaRouche, lagde ikke i fingrene imellem i sin kommentar til Lews forsvar for en død økonomi. »At sætte den form for standard betyder i virkeligheden fallit«, sagde LaRouche.

Den politik må lukkes ned. Produktivitetssraterne for de realøkonomiske aktiviteter skal i vejret igen – ellers vil det hele eksplodere. USA og Europa vil ikke overleve. De *kan* overleve, hvis man gør, hvad der skal gøres. Og det er at sørge for, at videnskab bliver motoren for økonomiens reelle produktivitet.

Det er ligeledes videnskab, der vil være motor for menneskers og husstandes reelle indkomststigninger.

Studier af USA's økonomiske historie kalder perioden 1935-1970 for »amerikansk produktivitets guldalder« på grund af den totale produktivitets vedvarende vækstfaktor – en vækst i produktiviteten, der kan tilskrives teknologiske fremskridt snarere end blot anvendelse af flere arbejdstimer og mere kapital. Væksten kulminerede under Franklin Roosevelts New Deal og de store infrastrukturprojekter med benævnelsen »De Fire Hjørner«, der voksede med 3,3 % om året. Det voksede stadig med lige under 3 % om året i 1960'erne under JFK, med det måske vigtigste infrastrukturprojekt af dem alle, nemlig NASA's Apolloprogram, der bragte mennesket til Månen med et potentiale til at nå endnu længere ud.

IMF, den Europæiske Centralbank og USA's Nationale Kontor for Økonomisk Forskning taler konstant om den totale produktivitets vækstfaktor og følger den nøje, alt imens de overhovedet ikke er i stand til at frembringe en sådan vækstfaktor. IMF har netop rapporteret, at, i årtierne under Bush og Obama var denne vækstfaktor i USA var 0,5 % om året,

og at nu, i 2016, er den omkring nul. I »højproduktive« Tyskland, har den også været på 0,5 % om året.

Kina, som sagde sandheden ved G20 om den globale økonomis »dystre tilstand«, har haft en vækstfaktor i den totale produktivitet på 3,1 % om året siden 2004, ifølge den seneste undersøgelse, der er foretaget ved Harvard. Det er, hvad den Nye Silkevej og det kinesiske måneprogram skaber.

LaRouche har siden 2013 udtrykt dette behov som »de fire love«: Genindfør Glass/Steagall-bankregulering (begge de politiske partier er nu, på papiret, enige med ham). Skab statslige institutioner til udstedelse af ny kredit, der er rettet mod vækst i produktiviteten. Invester i de mest højteknologiske infrastrukturprojekter, med rumforskning i spidsen. Fokuser på at skabe gennembrud i videnskabens fremskudte grænse, som er videnskab og teknologi inden for termionuklear fusion, inklusive fusionskraft og fissions/fusions-fremdrift til rejser i rummet.

»I modsat fald vil det hele eksplodere. USA og Europa vil ikke overleve.«

Kinas forpligtende engagement mht. at forøge hele befolkningens arbejdskrafts produktive evne, som eksemplificeres i bygningen af De Tre Slugters dæmning, som ses afbildet her, har resulteret i en vækstrate fire gange så stor, som den aktuelle vækstrate i USA.

Det mislykkede tyrkiske kup

og amerikanske atomvåben

20. juli 2016 – I løbet af de seneste par dage har der været en bølge af bekymring over sikkerheden for lageret af B61-3/4-atombomber, som USA har i depot på Incirlik-flyvebasen i Tyrkiet. Den kendsgerning, at den tyrkiske kommandør for flyvebasen var blandt de højtplacerede militære officerer, der blev varetægtsfængslet tidligere på ugen, har øget bekymringen for tilstanden af disse våben, der estimeres til et antal på så mange som 90. USA har haft atombomber dér siden 1950'erne, da USA's Ingeniørkorps oprindeligt byggede faciliteten. I tiden efter den Kolde Krig var der krav om deres fjernelse, især fra general James Jones i 2005, da han var chef for NATO. Andre siger, nej, de skal blive dér pga. Ruslands gen-opkomst. Nu drejer spørgsmålet sig om Tyrkiets stabilitet. Et problem omkring argumentet for, at bomberne skal blive, er, at der ikke findes noget fly i Tyrkiet, der er i stand til at kaste bomberne, hvilket betyder, at man ville blive nødsaget til at bringe specialfly, der kan monteres med og kaste bomberne, samt uddannet personel, ind til at kaste dem, ifald man beslutter at bruge dem. Dette rejser yderligere spørgsmål til, hvorfor de stadig er der.

Jeffrey Lewis, direktør for Det Østasiatiske Program for Ikke-spredning, for James Martin-centret for Studier af Ikke-spredning ved Middlebury Institut for Internationale Studier i Monterey, skriver i en artikel i *Foreign Policy*, at kupmagere i lande, hvor der tidligere har været militærkup, ikke har haft atomvåben højt placeret på deres liste over prioriteter.

»Skulle en fjendtlig junta tage magten over et land, hvor der er stationeret amerikanske atomvåben, kunne tingene gå hen og blive mere farligt«, skriver Lewis. Forsigtighedsreglerne på amerikanske baser, hvor atomvåben er oplagret, er fornuftige, fortsætter Lewis, men »de er baseret på en række antagelser om, at landet er stabilt og venligtsindet. Synet af Incirlik-basens kommandør, der kommanderes i gåsegang fra basen, er

foruroligende præcist, fordi dette underminerer sådanne antagelser.«

I betragtning af risikoen for yderligere kaos i Tyrkiet, tilrådte pensionerede DIA-officer, oberst Patrick Lang, på sin blog her til morgen, at bomberne blev fjernet fra Tyrkiet så hurtigt som muligt. »Tænk på den potentielle afpresning, der ligger i at være i besiddelse af et eller flere af disse våben, i hænderne på vore fjender«, advarede han.

Foto: Den øverstbefalende over Incirlik Flyvebasen, Bakir Ercan Van, var blandt de seks tusinde ansatte i militæret og retsvæsenet, der blev arresteret i hele Tyrkiet, mistænkt for at være involveret i det mislykkede kupforsøg, iflg. tyrkiske nyhedsmedier i søndags.

Et kupmønster i NATO's oprustning til krig

20. juli 2016 – Hvis man ser bort fra elitens hjernevask af de tre baltiske stater, der har lagt fundamentet for meget af det igangværende anti-russiske hysteri, er den farligste udvikling, efter Maidan-kuppet i Ukraine, den radikale ændring af politikken i Polen. Den nye, ekstremt nationalistiske regerings overtagelse af magten i midten af november 2015 efterfulgtes af angreb i medierne og i retssystemet, samt af et spektakulært angreb i midten af december, som forsvarsministeren beordrede, imod et nyligt dannet NATO-center for indsamling af efterretninger, og forvisning af centrets personale. Den kommanderende polske officer blev arresteret og endda anklaget for forræderi for at arbejde sammen med fjendtlige agenturer (sic – dvs., NATO!). Centeret

blev tilsyneladende anset for at være en modstander, der ikke frembragte den form for anti-russiske beviser, som det ønskedes af forsvarsministeren, en paranoid person, der mener, at Rusland har hyret aliens (!) (altså udenjordiske væsener!) til at ødelægge Polen.

Hændelsen skabte stærke modreaktioner blandt flere NATO-medlemmer, inklusive Tyskland, og som krævede, at Alliancen traf foranstaltninger til en disciplinær aktion imod Polen og endda en annullering af det planlagte NATO-topmøde i Warszawa. Det blev dengang antydnet, at den nye, polske regering imidlertid havde opbakning, hovedsageligt fra Cameron, men også fra Obama, så der skete intet, og hele den anti-russiske topmødeagenda forblev uændret. På den ene side reducerede tyskerne deres tilstedeværelse ved den nylige NATO-øvelse, Anakonda, men gik på den anden side ind på at overtage kommandoen over en af de ekstra kampbataljoner, som NATO besluttede at stationere i de baltiske stater. Frankrig udeblev totalt fra Anakonda.

En kombination af afpresning fra Obama, Cameron og Warszawa, og en heftig anti-tysk, sort propagandakampagne i de nu regeringskontrollerede hovedmedier i Polen, tvang den tyske regering til at fremvise en vanvittig solidaritet med Polen: der blev ikke afholdt nogen mindebegivenhed i Berlin den 22. juni i anledning af 75-året for Operation Barbarossa; i stedet var der samme dag i Berlin et show fra Merkels side af solidaritet med den polske premierminister Beata Szydlo. En gentagelse af Merkels afvisning af at deltage i paraden i Moskva på 70-års dagen for Wehrmachts kapitulation, den 9. maj, 2015, hvor Merkel hævdede, at hun ikke kunne deltage, så længe der ruller russiske tanks rundt i Ukraine.

Den britiske premierminister parat til at bruge atombomber.

LaRouche: 'Læg skylden ved kilden.'

19. juli 2016 – Det britiske Underhus vedtog mandag med et stort flertal på 355 at forny Storbritanniens Trident-atomafskrækkelse. Hele det Konservative Parti sammen med halvdelen af Labour-partiet stemte for fornyelsen. Alle parlamentsmedlemmer fra det Skotske Nationalparti (SNP), de Liberale Demokrater og Labours leder Jeremy Corbyn stemte imod. Omkring 140 medlemmer fra Labour – inklusive udfordrerne til lederskabet Angela Eagle og Owen Smith – stemte for at forny Trident. Syvogfyrre medlemmer fra Labour sluttede sig til Corbyn og stemte nej til Trident; andre 42 var fraværende eller afgav blanke stemmer.

Ifølge *Guardian* gjorde premierminister Theresa May det under debatten klart, da hun blev udfordret af SNP, at hun ville autorisere et atomangreb. Parlamentsmedlem George Kerevan fra SNP havde spurgt, »Er hun personligt parat til at autorisere et atomangreb, der kan dræbe 100.000 uskyldige mænd, kvinder og børn?«

May svarede: »Ja. Og jeg må sige til det ærede medlem, at hele pointen med afskrækkelse er, at det er nødvendigt, at vore fjender ved, at vi ville være parate til at bruge den, i modsætning til visse forslag, der går ud på, at vi kunne have en afskrækkelse, men i realiteten ikke være villige til at bruge den, og som synes at komme fra Labour-partiets forreste bænke.«

Idet hun ikke ønskede, at der skulle herske nogen tvivl om, hvilke lande, hun var parat til at atombombe, sagde hun: »Det, som dette land må gøre, er at erkende, at det konfronteres med flere trusler, og at sikre, at vi har de nødvendige og relevante evner til at håndtere hver af disse trusler. Trusler fra lande som Rusland og Nordkorea er fortsat særdeles reelle.«

Talsmand for Kreml Dmitry Peskov responderede tirsdag: »Kreml anskuer disse udtalelser med beklagelse. Fru premierminister har øjensynligt endnu ikke haft tid til at komme à jour med forløbet af internationale affærer. Rusland er faktisk en af hovedgaranterne for international stabilitet og atomsikkerhed og strategisk sikkerhed, og dette er en kendsgerning, der er absolut indiskutabel.«

Lyndon LaRouche responderede til premierminister Mays udmelding, der kan få blodet til at fryse til is, ved at sige: »Læg skylden ved dens kilde – den blodige Dronning og alt, hvad dertil hører. Hun er, som de offentlige beviser demonstrerer, en nazist. Hele Hitler-programmet blev koordineret med det Britiske System. Få hende ud.«

**Der findes ingen symbolske
løsninger
– hvis man ikke skaber et nyt**

finansielt system nu, betyder det krig

19. juli 2016 (Leder) – Det europæiske lederskab er i panik over banksystemets hastige kollaps. Italien skyder skylden på Tyskland og Deutsche Bank, Tyskland skyder skylden på Italien, mens Wall Street klager over, at europæerne undergraver det falske »opsving«. Dette er farligt og psykotisk nonsens. Vi er i færd med at opleve sammenbruddet af hele det transatlantiske banksystem og ikke blot dele af det, og der findes ingen anden løsning end omgående at skabe love i Europa og USA, der muliggør en ny finansiel og økonomisk orden efter Hamiltons principper. Derivat-spillegælden på \$2 billioner (2000 milliarder, -red.) må afskrives, og det kommercielle banksystem genkapitaliseres, så det kan udføre sit legitime job, som er at kanalisere kredit ind i en genopbygning af verdensøkonomien.

Den kendsgerning, at både det Republikanske og det Demokratiske parti har lagt en vedtagelse af Glass-Steagall ind i deres valgplatform, har sendt Wall Street ud i hysteriske raserianfald, skrækslagne, som *Barrons* rapporterer, over, »at der er en ikke-vedkendt risiko for, at Glass-Steagall kunne blive genindført i 2017 eller 2018, uanset, hvem der vinder«. Kendsgerningen er, at et momentum for Glass-Steagall ikke kommer fra de allerede faldede kandidater eller de svigtende partier, som de repræsenterer, men fra et skifte i befolkningens tankegang, et skifte, der går i retning af LaRouche-bevægelsens årtier lange kamp for Glass-Steagall.

Det samme gælder frigivelsen af de 28 sider om den saudiske rolle i international terrorisme, en kamp, som LaRouche-bevægelsen har anført. Befolkningen er blevet lullet i søvn om faren ved Bush' og Obamas åbenlyse støtte til terrorister for at opnå deres mål om »regimeskifte«, og ligeledes om virkeligheden omkring den økonomiske disintegration af hele

det vestlige finansielle system under en kasino-bankpraksis. Nu, hvor ingen af delene kan mørklægges, er sandheden endelig synlig for offentligheden.

Som Helga Zepp-LaRouches kriseerklæring fastlægger om Deutsche Banks overhængende kollaps, så må der ske en »omgående genorientering af banken, tilbage til den tradition, der under Alfred Herrhausens lederskab var fremherskende indtil 1989«. Fr. LaRouche understregede i mandags, at Herrhausen blev myrdet i 1989, fordi han responderede til det dengang igangværende kollaps af Sovjetunionen med en ny politik, baseret på et højere koncept om mennesket og menneskehedens fælles mål. Han fremsatte forslag til en prompte mobilisering af de vestlige økonomier for at lancere en infrastruktur- og industrigenopbygning af Polen, og med tiden af hele Eurasien – præcis, som Lyndon LaRouche havde identificeret det i sin berømte pressekonference, holdt på Kempinski Hotel i Berlin, oktober 1988.

Det Britiske Imperium og dets vasaller kunne ikke tolerere dette nye paradigme, og, med Herrhausens fjernelse, lancerede de transformationen af Europa til et centraliseret diktatur under Maastrichttraktaten fra 1992, under et banksystem, der satte profitmaksimering gennem spekulation over menneskelig udvikling, samtidig med, at man fremprovokerede evindelige krige. Denne proces har nu lagt hele systemet i ruiner.

Lyndon LaRouche gentog i dag, at Tyskland, USA og alle andre vestlige nationer omgående må skabe ny lovgivning for at ændre systemet – hele systemet – tilbage til en bankpraksis efter Hamiltons principper, sådan, som Herrhausen praktiserede det, og de må øjeblikkeligt begynde at skabe kredit op til det transatlantiske områdes nationale økonomiers fulde bæreevne.

Mens farerne stadig mangfoldigføres – for terrorisme, krig og finansielt kollaps – så mangfoldiggøres gennembruddene ligeledes, som med Glass-Steagall og de 28 sider. Med Kina og Rusland, der fører verden imod et nyt paradigme baseret på

global udvikling og samarbejde imod terrorisme, er tiden nu inde til at få USA til at vende tilbage til sine rødder i Hamiltons principper, og til at slutte sig til vore naturlige allierede, Rusland og Kina, som vi gjorde, da vi besejrede fascismen i Anden Verdenskrig, og som vi også må gøre for at besejre den nye fascisme, der i dag kommer fra City of London og Wall Street.

NATO har hidtil ignoreret Ruslands forslag om, at fly skal operere transponders over Østersøen

16. juli 2016 – Den russiske militæranalytiker Igor Korochenko, der er medredaktør af det *Russiske Nationale Forsvarsmagasin*, rapporterer, at NATO faktisk ikke udviser nogen interesse for det russiske forslag om, at alle militærfly skal operere transponders, når de flyver over Østersøen (Det baltiske Hav). Dette var det ene af to punkter på dagsordenen – idet det andet var NATO's militære oprustning i Østeuropa – som russerne fremførte på NATO-Ruslandsrådets møde i sidste uge, sagde han til Sputnik, men NATO var ikke rigtig interesseret i at diskutere dem.

»Rusland vil gerne vide, hvad grundene er bag NATO's beslutning om at deployere kampgrupper tæt på Ruslands grænser. Der findes ingen praktisk grund til det«, sagde han. »Men der var ingen dialog. Nato nægtede grundlæggende set at diskutere dette spørgsmål.« Mht. spørgsmålet om transponders,

så er det afhængigt af, at NATO gør det samme, dvs., at dets fly også flyver med deres transponders slået til. »Alliancen sagde, at den ville studere Ruslands forslag. Hvad er der at studere?«, spurgte analytikeren. »Det er krystalklart: når transponders er slået til, ser NATO russiske fly, og Rusland ser NATO spionfly, der gennemflyver luftrummet langs med Ruslands grænser. NATO udtrykte ikke noget ønske om omgående at føje blæk til aftalen.«

Foto: Russisk SU-27 kampfly ved Chkalovsk flyvestation i Kaliningrad-området.